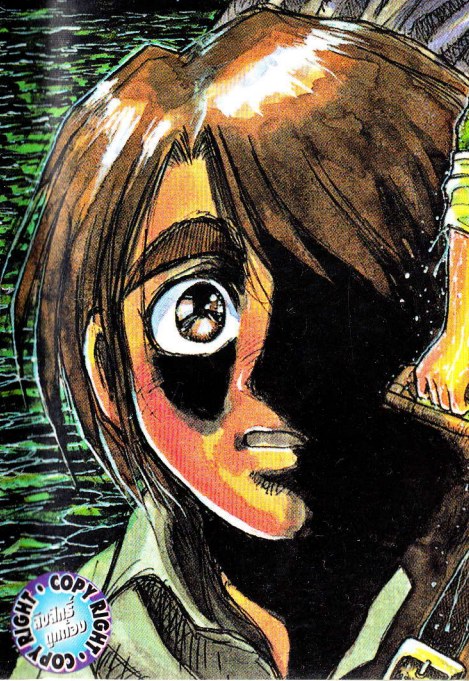
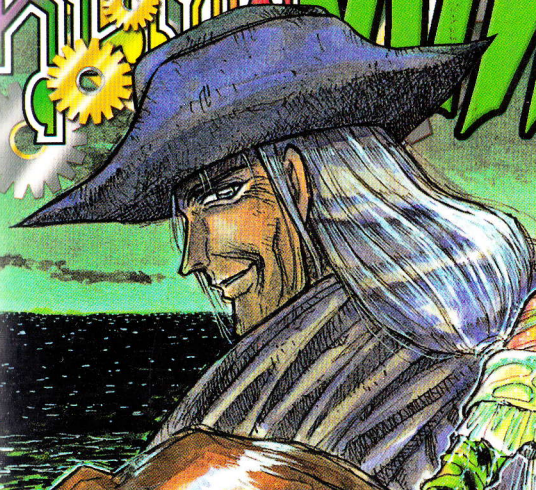

SIAM INTER COMICS

Licensed by SHOGAKUKAN INC.

35 บาท

คาราคูริ 75

23

FUJITA
Kazuhiro

KARAKURI ©S. 2001 FUJITA KAZUHIRO

RIGHT • COPY
RIGHT • COPY
RIGHT • COPY

★
เรื่อง
ราว
ที่
ผ่าน
มา
★

ในการต่อสู้ นารูมิสามารถกำจัดตุ๊กตาฟรองซ็องขึ้นได้สำเร็จ แต่ก็ทำให้นารูมิได้รู้ว่าตุ๊กตาฟรองซ็องที่ตนกำจัดไปนั้นเป็น ตัวปลอม นารูมิพาหมีงเขี้ยวหนีไปในขณะที่เลเซอร์ของทาง กองกำลังทหารได้ยิงโจมตีสู่คณะละครสัตว์ยามวิกาล ในที่สุด ทั้งซีโรงาเนะและอโตมาต่านั้นทั้งหมดก็จบสิ้นลง ขณะ เดียวกันที่ญี่ปุ่นมาซารุกับซีโรงาเนะอยู่ในคณะละครสัตว์ นาคามาจิ มาซารุต้องการจะค้นหาเรื่องราวในอดีตของ ตนเองจึงได้ออกเดินทางเพียงคนเดียวไปยังคฤหาสน์ที่ คาโรอิซาวะ ที่นั่นมาซารุได้พบว่าตัวของเขานั้นได้ถูกไซกะ ซาดาโยชิพ่อของเขาฝังจิตสำนึกของตนเอาไว้ในสมอง ใน ขณะที่เขาอยู่ได้ ตึกตาแห่งคุโรงะที่มีความแค้นกับไซกะ ซาดาโยชิและคิดว่ามาซารุคือซาตาโยชิที่พวกเขาเกลียดชัง ได้ปรากฏตัวขึ้นเพื่อฆ่ามาซารุ

หุ่นเปิดสังหาร 23

หน้า

ละครสัตว์ ~ ฉากสุดท้าย~

ฉากที่ 5	suitcase	5
ฉากที่ 6	ตัวที่สอง และตัวที่สาม	23
ฉากที่ 7	เมื่ออดีตเริ่มเคลื่อนไหว	41
ฉากที่ 8	ในเรือนใหญ่ของผู้ใหญ่บ้านคุโรงะ	59
ฉากที่ 9	สู่อดีตของไซกะ ไซจิ	77
ฉากที่ 10	ไปอิงและไซจิโร่	95
ฉากที่ 11	ซีโรงาเนะคนแรก	113
ฉากที่ 12	สองคน	131
ฉากที่ 13	การพบเจอ	149
ฉากที่ 14	อันเจรีน่า	167

ละครสัตว์ ~ ฉากสุดท้าย~
ฉากที่ 5 suitcase

หยุด
นะ
ซาตา
โยชิ!

ไม่!
ผมชื่อ
มาซารุ
ไม่ใช่
คุณพ่อ

อีกแล้ว
พวกนักเข็ด
หุ่นคุโรงะมา
ไล่ฆ่าเรา
อีกแล้ว

แต่ว่า
ถ้ากลับไป
ห้องนั้นได้
ละก็

ใน
กระเปา
นั้นต้อง
มีแน่

อยู่ในร่าง
เด็กแบบนี้
คิดว่าจะหนี
พ้นระ

คิดจะ
ตบตา
พวกข้า
รีใจ

อย่าหนี
เลยนำ
ซาตา
โยชิ

ไม่ได้การ
แบบนี้
ตายแน่

ทั้งๆ ที่ใน
ตัวผมมีความ
ทรงจำของ
คุณพ่อซ่อนอยู่
จริงๆ หรือเปล่า
ก็ยังไม่รู้
เนี่ยนะ

แบบนี้
ไม่เอา
ด้วย
หรือก!

เข้าใจละ
ยอมแพ้
แล้ว
ครับ

คิดจะ
หนีการ
ตามล่า
จากนัก
เข็ดขู่
ถึงสาม
คน
ยัง
ใจ
ก็ไม่มี
ทางเป็น
ไปได้
สินะ

ถอดเสื้อ
ออกคิดจะ
ทำอะไร
นะ

อย่าห่วง
น่า
จะไม่ทำให้
ทรมาณนัก
หรอก

อ้อ

ฝาก
ด้วย
นะ

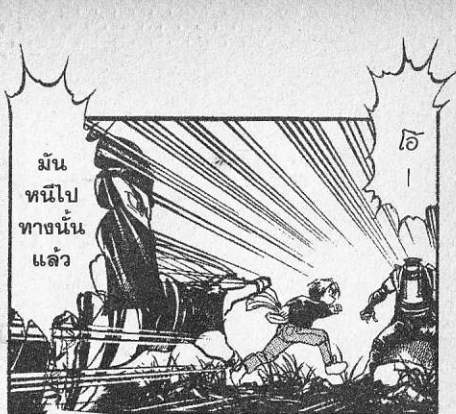
อ๊ะ

แนว
!!

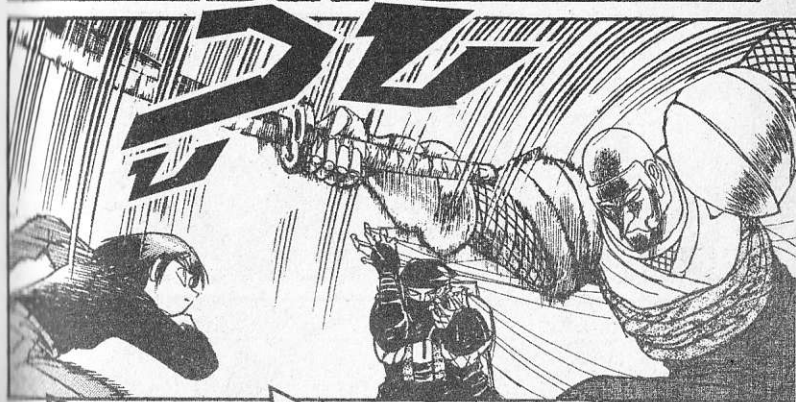

บ๊องอาจเล่น
สนุกไม่หลอก
ลวง
พวกข้าให้
เปิดช่องว่าง
ขึ้นรี?

มัน
หนีไป
ทางนั้น
แล้ว

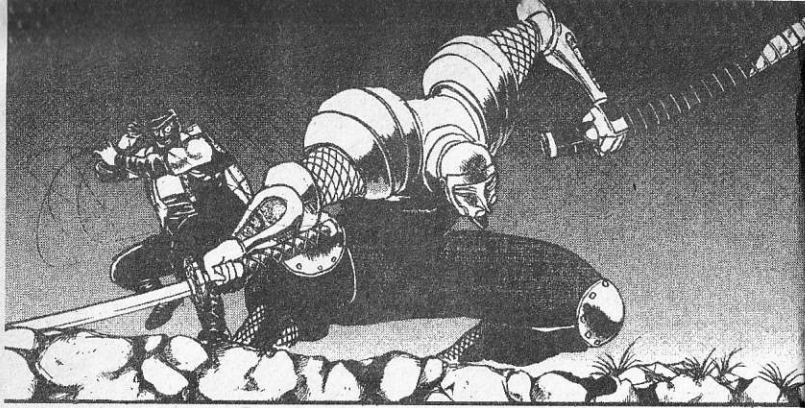
โอ

มะ..
มันหาย
ไปแล้ว
!!

หนอ

ใช้เสื้อ
นอกผูก
กันแทน
เชือกโหน
แหละ

แถมยังจงใจใช้
สีของเสื้อตัวใน
เพื่อพรางตาอีก
คิดคำนวณได้
แบบนี้ไม่ผิดตัวแน่
เจ้าซาดาโยชิ

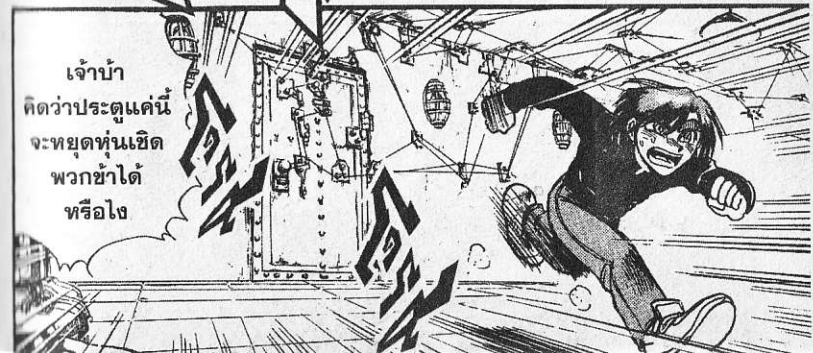
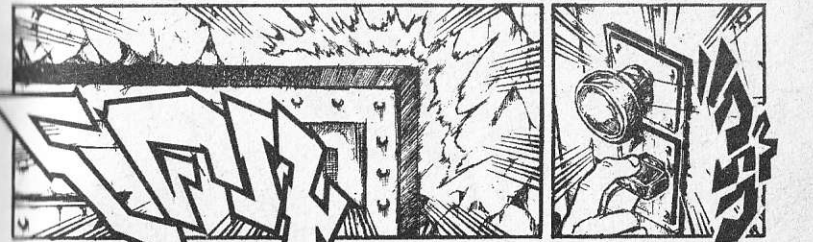
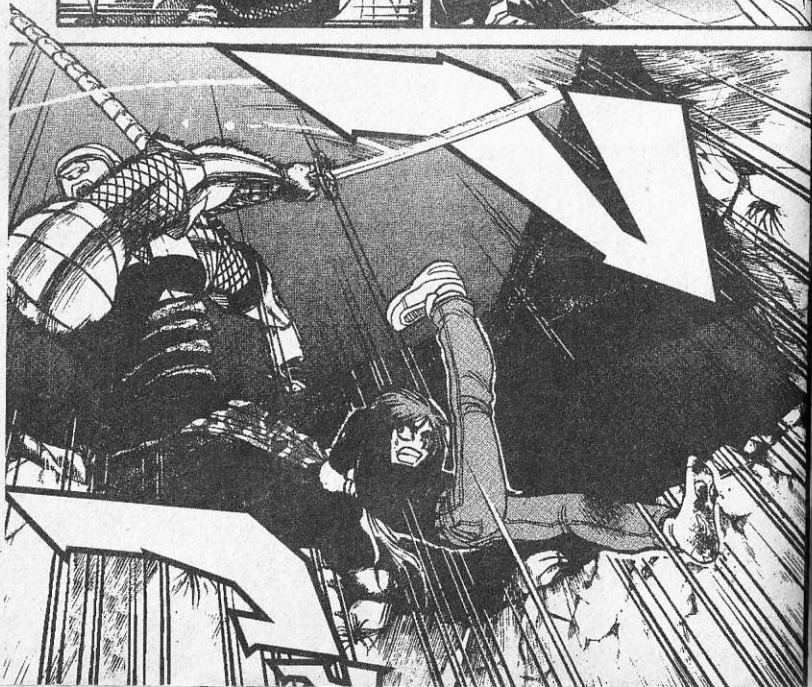
กรอด
อยู่
โหน
!!

!! ตรง
นั้น
แหละ
!!

หยุด
นะ
เฮ้ย

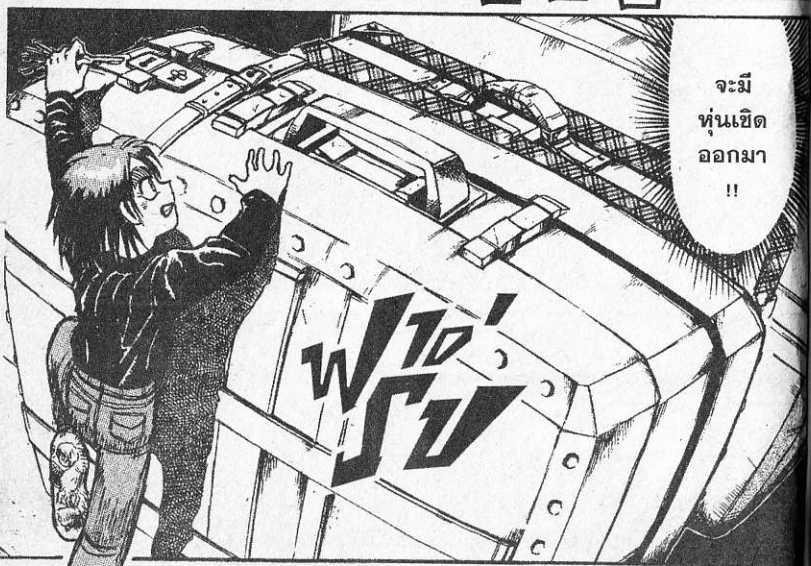

เจ้าบ้า
คิดว่าประตูแค่นี้
จะหยุดหุ่นเชิด
พวกข้าได้
หรือไง

ต้องรีบ
เปิด
กระเป๋าคะ
ให้ได้
แล้ว

ถ้า
เปิด
ได้
ล่ะก็

จะมี
หุ่นเชิด
ออกมา
!!

เยี่ยม
ไซออก
แล้ว

เปิด
ออกมา

ปะ...
เปิด
ไม่
ออก

อะไร
กัน
ทำไม
ล่ะ

กุญแจมัน
ก็ไขได้แล้ว
ไม่ใช่หรือ
งั้นะ

นั่นสินะ
มันจะเป็น
อย่างที่เรา
คิดเอาไว้
หมด
ได้ยังไง
กัน

เป็น
ไป
ไม่
ได้
อยู่
แล้ว

เพราะ
หุ่นห่านจน
ลืมห่านมาถึง
ที่นี่ได้ก็
จริงอยู่

แต่ถึงจะมี
หุ่นเชิดแต่
เราก็เข็ดหุ่น
ไม่เป็นแม่แต่
นิดเดียว
นี่นา

ผมงั้น
ผมงั้น

มัวทำ
อะไรอยู่ละ
ท่าน
ซาดาโยชิ

ช่องสอดนิ้ว
ข้างรูกุญแจ
นั้นเปิดแล้ว
ไม่ใช่หรือ
สอดนิ้ว
เข้าไป
ในนั้น
สิ

สองคนนั้น
รออยู่ข้างนอก
จะฆ่าแกแก่
ชั้นคนเดียวก็
เหลือเฟือ

วะ...
หว่า
!!

เอ๊ะ...
ใครนะ

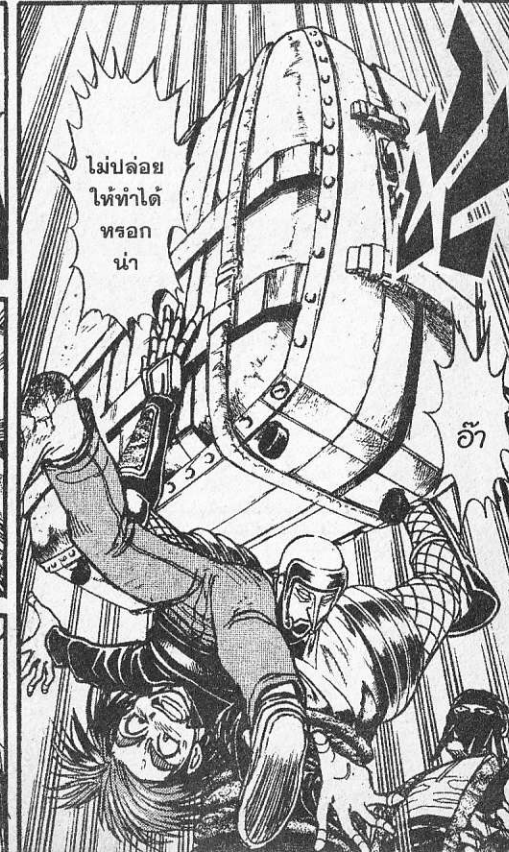

อยู่
ตรงนั้น
เองเรอะ

จะฆ่าทั้ง
เตียวนี้
แหละ
ซาดา
โยชิ

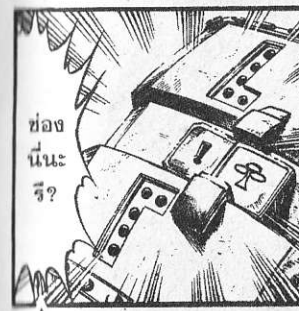
เอ๊...
เร็วเข้า
รีบสอดมือ
เข้าไปใน
ช่องซะ

ไม่ปล่อย
ให้ทำได้
หรอก
น่า

ลืมไปหมดแล้ว
สินะอีกอย่าง
พวกมันเข้ามา
ได้แล้วละ

ช่อง
นี่ะ
รี?

!?

จะเหยียบ
ให้และ
คาเท้า
เลย

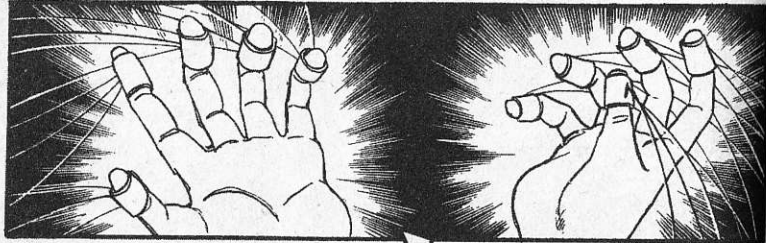

อ๊
|

อย่า
ลนลานสิ
ดูที่มีอ
ให้ตี

!

เตรียม
ใจได้

เข็ดเลย
ท่าน
ขาด
โยชิ

นฮา
!!

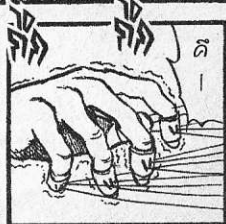

ชะ...
ขยับ
ได้ด้วย
แหละ

เฮ้อ

อย่ามัว
“เขื่อ”
อยู่นะ
โจมตีมัน
กลับเซ่

ทำลาย
ไซเกสซของ
ซาไดโน
หมดเดียว

นี่นะหรือ
ฝีมือ
ประติษฐ์
ของ
ซาตาโยชิ

หุ่นเชิด
ที่สร้าง
ทิ้งเอาไว้
ให้ตัวเอง

ดูท่าจะ
ไปได้
สวยงาม
ท่าน
ซาตาโยชิ

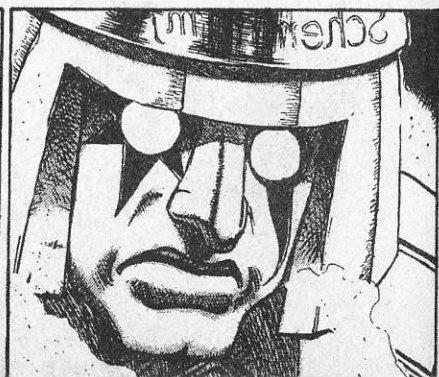
ตั้งแต่
ตะกี้แล้ว
เสียงนี้
ใครกัน
นะ

ข้าพเจ้า
นะได้
ถูกท่าน
สร้าง
ขึ้นมา

หากท่าน
ซาตาโยชิได้
ดาวน์โหลด
ตนเองเข้าไปใน
สมองของเด็ก
ที่ชื่อมาซารุ
เสร็จสิ้นแล้ว

หาก
มีข้อผิดพลาดใด ๆ
ที่ทำให้ความทรงจำ
ไม่กลับมาละก็
ให้ข้าพเจ้าคอยดูแล
และปกป้องตัวท่าน
ด้วย...

นก
พูดได้
รี?

ท่านซาตาโยชิ
ความทรงจำของ
ท่านไม่กลับ
คืนมาจริง ๆ
ด้วย!

ว๊าก!
ผีหลอก
!!

ข้าพเจ้า
แอบเฝ้าดู
ท่านมาได้
พักหนึ่ง...
รู้แล้วล่ะ

เสียดาย
มารยาทหน้า
ไม่ใช่
ผีลึกลับน้อย
ออโตมาตา
ต่างหากละ

เกิด
อะไรขึ้น
เมื่อกี้
เสียง
อะไรนะ

ยุ่ง
แล้ว
เจ้า
เด็ก
ชาตา
โยชิ
นั่น

ฉากที่ 6 ตอนที่สอง และตอนที่สาม

มันใช่
หุ่นเชิด
ได้แล้ว
!!

เท่านั้นที่ยังคิดว่า
มันดาวนโหลด
ตัวเองเข้าสมอง
ของเด็กนั้นไป
แล้วรีบปล่อย

เออ...
เด็กธรรมดาๆ
ไม่มีทางที่จะ
ใช้หุ่นเชิดนั้น
ได้หรอก

อะ...
ออโต
มาตา
?
?

ไว้ค่อย
แนะนำ
ตัวกัน
ทีหลัง
ละกัน

อะ
อิม

ก่อนอื่น
ต้องไล่เจ้า
พวกนี้ไป
ให้พ้นๆ
ซะก่อนละนะ
ท่านชาตา
โยชิ

ชาตา
โยชิ
!!

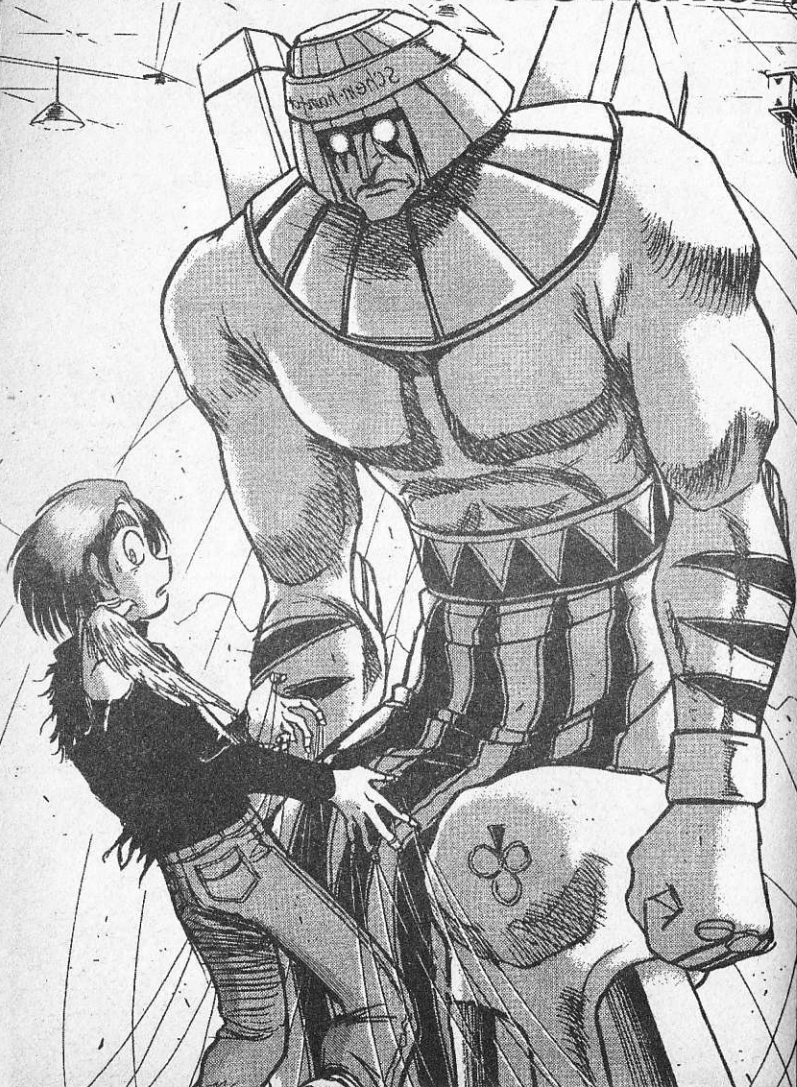

แต่เอาเถอะ
ขั้นจะไขเข็น
กำจัดมันเอง
!!

ระวัง
ตัว
ด้วย
นะ
หุ่น
ของมัน
แข็งแกร้ง
มากเลย

ฉากที่ 6

ตัวที่สอง และตัวที่สาม

เดิมฉัน
ไปหรือ
เปล่า

ที่ตัวผม
สามารถขีด
เจ้าหุ่นยักษ์นี้
ได้นะ...

ไม่ตายขย
ท่านซาตาโยชิ
ก็เกิดหุ่นยักษ์
แบบนี้ตั้งพลัด
ออกไกลเมฆ
ออกมาได้แค่
เพียง 5 ส่วน
เท่านั้นแหละ

นกฟลิค
นี้พูดได้
ด้วยละ

ไม่ใช่
นกฟลิคจะท่าน
ซาตาโยชิ ท่าน
สร้างเข้าขึ้นมา
เองไม่ใช่หรื?

ด้วยรูปทรง
ตามแบบสัตว์
ในตำนานที่
เรียกว่า
“กริฟฟอน”
แบบนี้ไง

ชื่อ
กริฟฟอน
คูจรี
ชื่อเกิด
นี่นา

วิก
ความจำ
หายเกลี้ยง
หมดเลย
ท่านซาตา
โยชิ

ก็ผม
ไม่ได้ชื่อ
ซาตาโยชิ
นี่นา

ซาตาโยชิ
จับมือ
!!

อุหว่า
!!

อย่าลนลานสิ
แต่ฉันไม่
ระคายผิว
โกเอลเมซ
หรอกน่า

ใช้นิ้วชี้เขียนตัว
อักษร E กลาง
อากาศชะ ตัว E นะ
รู้จักมั๊ย!!

อะ
อิม

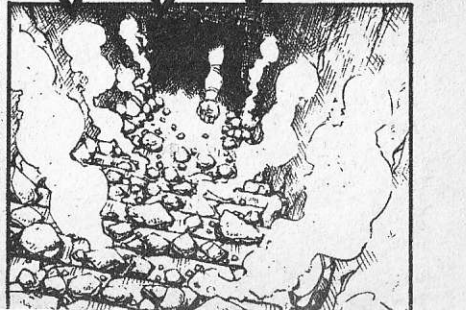
จะถามอะไร
เพิ่มเอาไว้
ที่หลังเดอะ
ท่านซาตาโยชิ
หัวกลวง

จะสอนวิธี
ใช้ท่าไม่ตาย
ของโกเอลเมซ
ให้เนะ

อิม

เอามัน
เลย
เซ็นยู

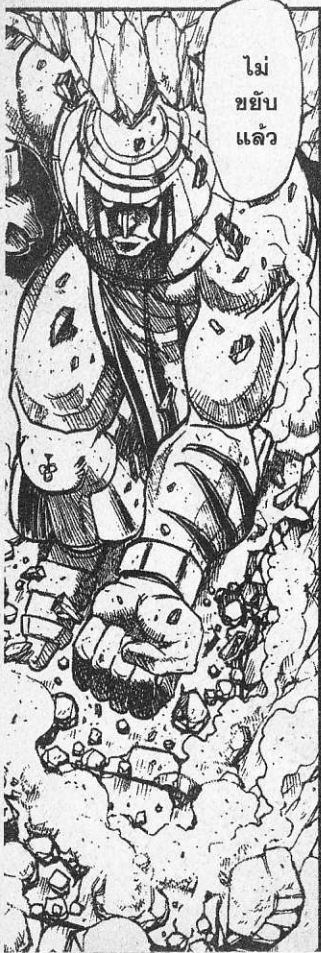

เป็นอะไร รีเปล่า

นี่นะรี พลังของ ฟุ่เนซิด ของ ซาดาโยชิ

ข้าง นากัว ออะไร เช่นนี้ !?

ไม่ ขยับ แล้ว

โธ่โธ่ ยังเจ็บ อยู่เลย กริฟฟอน คง

รีบไปที่ กระเป๋าใบ อื่นๆ ที่ยัง เหลือเร็ว

ทางนั้น ยังมี ตั๋วรถ เหลือ อยู่อีก คนนะ

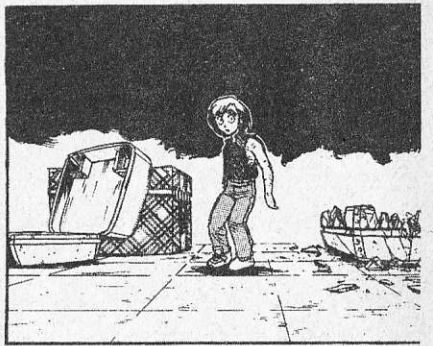
จะเซ็ดโกเอลเมซ ด้วยร่างเด็กกลองลึบจะ ไม่มีทาง ไล่แรงติดรูป ไปหนอยเอ็นก็ขาด กระจุยแล้ว

ต้องใช้ ฟุ่เนซิด อื่น ละ...

จางนะ โส้กเฟ่นนั้นไม่ ขยับแล้วก็จริง แต่มันก็ยังมิ ฟุ่เนซิดนั้น อยู่

รู้แล้วนา จะทำให้ เรื่องมันจบๆ ไปด้วยเร็ดลี คุณี่แหละ

เป็นอะไรไป ดูเหมือนจะ เอาฟุ่เนซิด ออกมาได้ แล้วนี่นา

ยังมี เหลืออยู่ อีกไม่ใช่รี ซาดาโยชิ

ขอดู
หน่อขจะ
เป็นไต่ไป
!!

!?

เป็นไต่ท่าน
ชาติโยชิ
“กัปตัน
เนโม” นี้
ไม่ต้อง
ออกแรง
มากเลย
สินะ

อืม...
แต่มันก็
โหดๆ
ยังใจ
อยู่นะ

ดี!

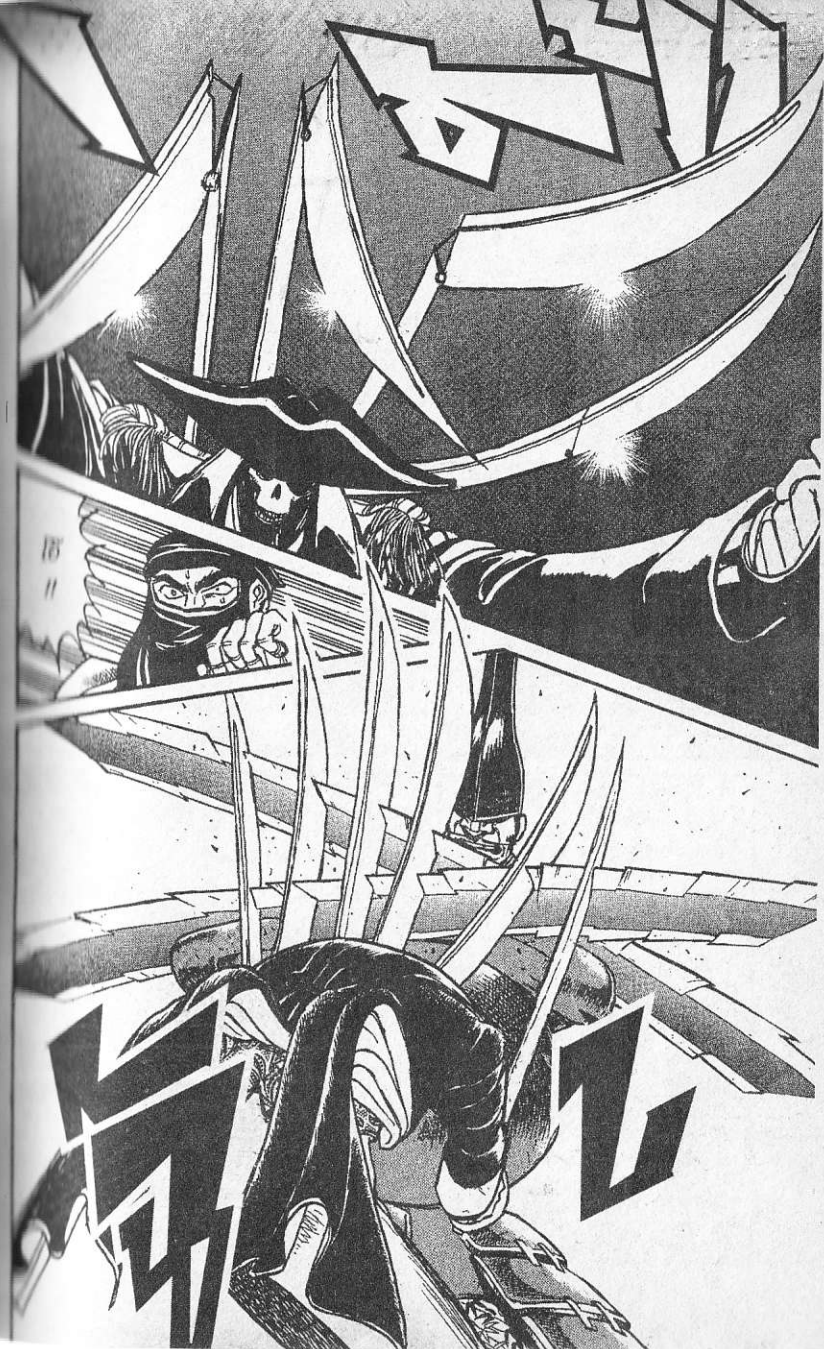
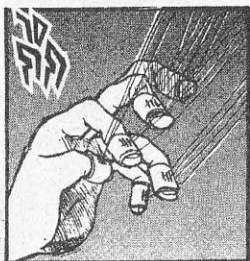
หนอย
แน่!

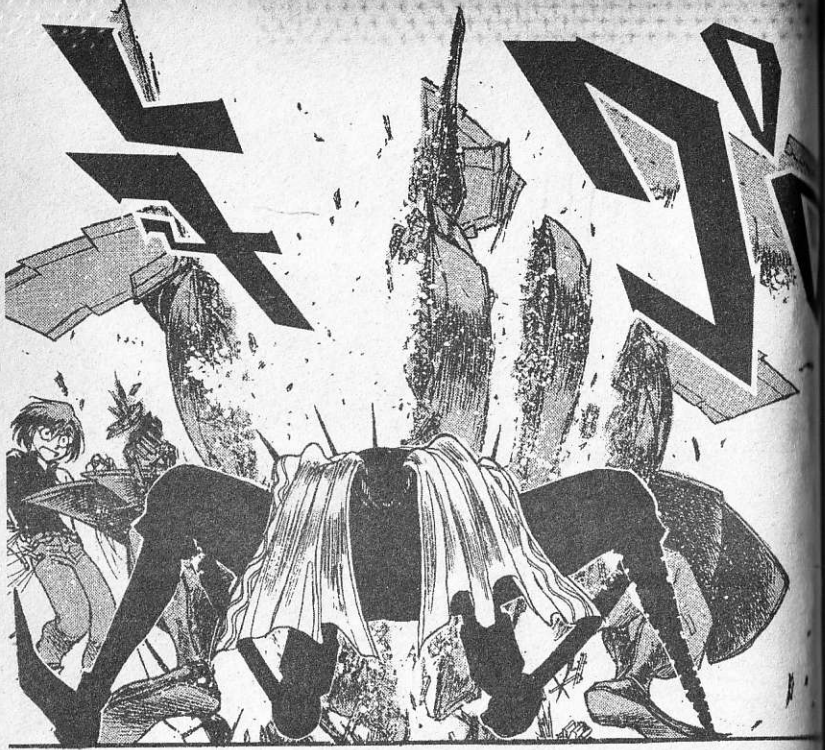
อะ...
ไม่ไหว
ผมยัง
บังคับมัน
ไม่ค่อย
ได้ โดนมัน
ลึบแน่
เลย!!

ชั้นลอยหมน
นิ้วกลางมือขวา
ไปรอบ ๆ พลาถ
ใช้มือซ้ายออก
แรงดึงลงมา
ที่ข้างสะโพก
ตุลึ

ทา

ซาดาโยชิ
พูดมานะ
เป็นคนไม่ดี
ซิขนาดนั้น
เสียหรือ
?

อะ...
หยุด
นะ

ตกเป็น
แบบนี่
คงต้องเอา
คืนให้ระงูย
ไปพร้อมๆ
กับพ่อ
โตติน
แหละ

ซี...
ช่วย
ไม่ได้

ซื่อไป
ก็ไม่ได้
การ

อะ...
รอก่อน

ผมมี
เรื่อง
อยาก
จะตาม

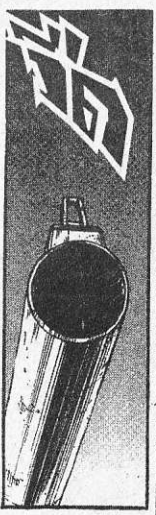

นะ...
นั่น
มัน

เพื่อนอาวุธ
สงคราม
สักเกต
สั้นเซอร์
เคอร์รี่?

ดอย
กลับไป
เร็วทัน
ซาดา
โยชิ

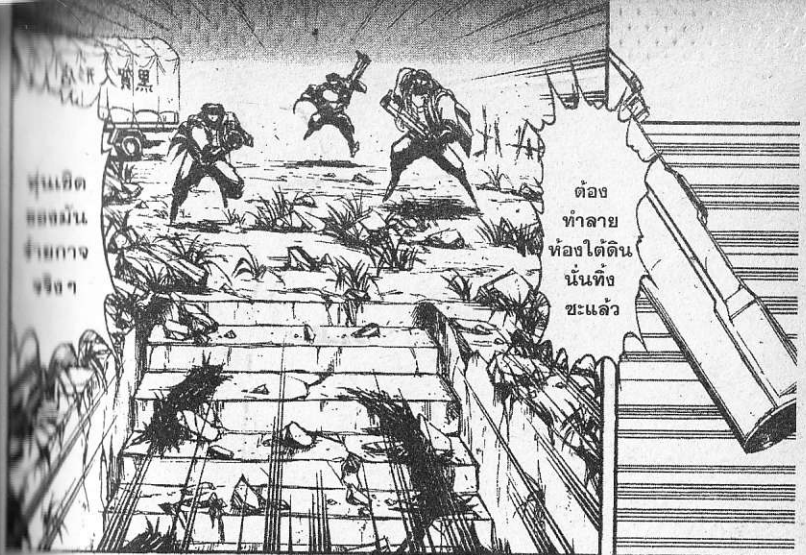
ยิง
!!

ล้า
เร็ว

ยะ...
ยังก่ด
ตุนัน

พุ่งเปิด
ของมัน
ไปทาง
หน้า

ต้อง
ทำลาย
ห้องใต้ดิน
นั่นทั้ง
ซะแล้ว

คราวนี้อ่า
คิดเข็ด
พีเรนทร์ฯ
อีกเขี้ยวละ
ท่าน
ซาตาโยชิ

โอ้...ผมนะ
ชื่อมาซารุ
ต่างหาก
เล่า

ฉากที่ 7 เมื่ออดีตเริ่มเคลื่อนไหว

กรีฟนอนคง
พวกมันกำลังจะ
ยิงมาแล้วละ
รีบหนีเร็ว
เข้าเถอะ

เพราะจนถึง
ต้องรีบฯ
เปิดกระเป่า
ใบนี้ออกมา
ไซ่ท่าน
ซาตาโยชิ

เอ
?

เปิดเร็ว
จะได้หนี
ได้ไง

อะ...
อืม

อะ...
อะไรเนี่ย
หุ้บเขียด
ตัวนี้

ข่าพาดาย
โพมด
ต้อง
ดึงจาก
ขบะนี่
เท่านั้น

รีบมา
ทางนี้
เร็วเข้า

เดี...
อย่าเพิ่ง
เพิ่ง
ไปโยน
ตรงนั้นซะ

อืม

ด้านหลัง
หัวจะมีช่อง
สอดนิ้วอยู่

ว่า
แต่
นี่มัน
ตุ๊กตา
อะไร
นะ

ไฟนี้
เผาไปได้
แล้วก็ดึง
ออกมา
เซ

รู้แล้ว
น่า...

ละ
เสี่ยง
อะไร
เนี่ย

มันกำลัง
จะเริ่ม
ขยับแล้ว
นะสิ

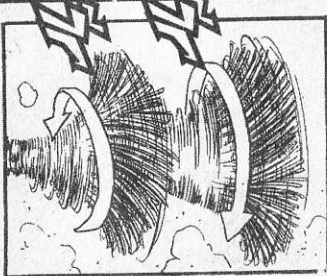
เจ้า
“แจ๊ค โอ
แลน
เทิร์น”
นี่นะ

มะ...
ไม่กลัว
มัน...

เฮา
" บิน
แล้ว
!!

จะ...จะเป็น
ใจต่อไป
ละเนี่ย

ทวนกหู
นำทวน
ซาตาโยชิ
ยกมือขวา
ขึ้นลิ

เอ
?

ยิง
!!

เฮา
เร็วชะมัด
!!

ทรงตัวดี ๆ
ใช้มือซ้าย
บังคับ
ทิศทาง
เอานะ

แล้วถ้าอยาก
จะไปซั๊กตาม
อะไรจากพวก
นั่นล่ะก็
นี่ก็บินมาคน
ละทางแล้วนะ
รูปร่าง

ก็เพิ่งจะ
เคยบังคับ
นี่นา
หว่า สูงไป
แล้ว

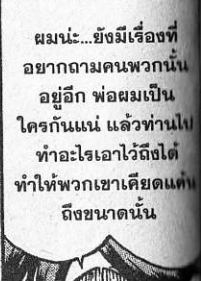
นะ...นั่น
มันอะไร
นะ

เจ้า
ซาตาโยชิ
ซึ่มนอยู่
ด้วย

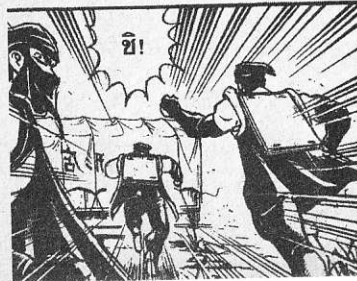
เยี่ยมเลย
ท่าน
ซาตาโยชิ
แบบนี้จะ
ก็หนีได้
แน่

ผม
ไม่หนี
หรอก

ผมนะ...ยังมีเรื่องที่
อยากถามคนพวกนั้น
อยู่อีก พ่อผมเป็น
ใครกันแน่ แล้วท่านไป
ทำอะไรเอาไว้ถึงได้
ทำให้พวกเขาเขียดแค่น
ถึงขนาดนั้น

เห
?

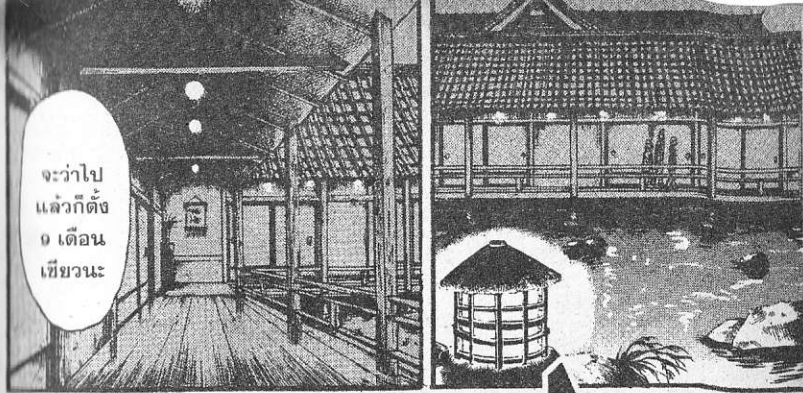
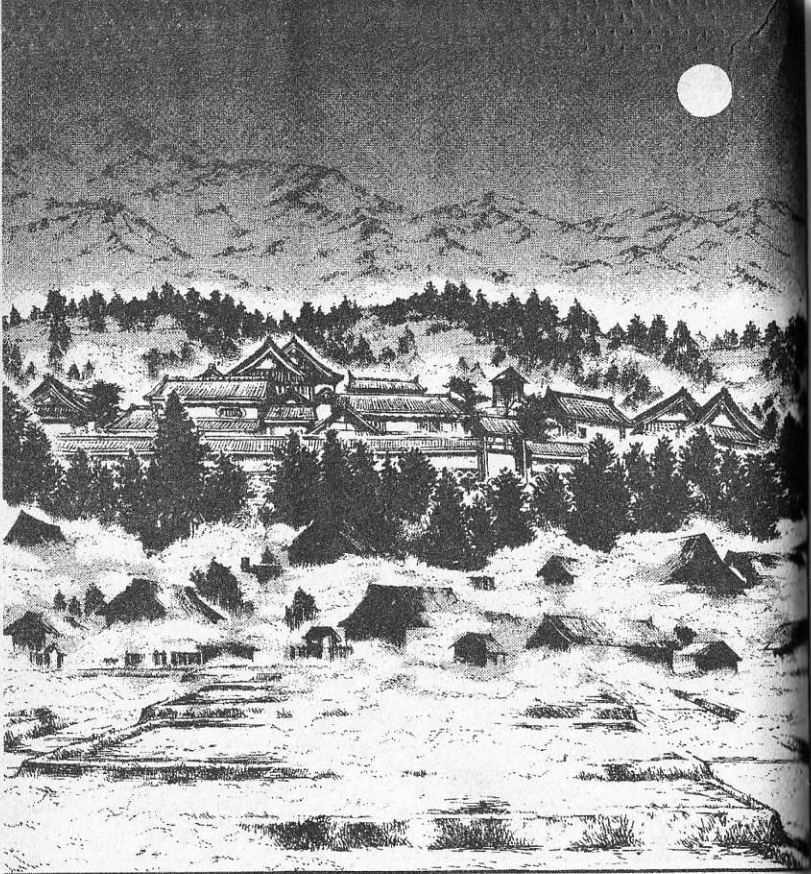
ซี!

เมื่อเป็น
แบบนี้มีทาง
เดียวคือต้อง
ถอยกลับไป
ก่อนแล้วดี

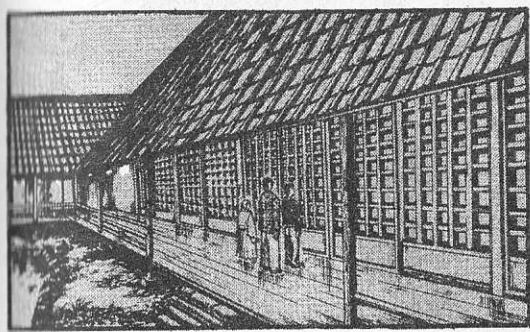
กลับไปยัง
หมู่บ้านคูโระ
ของเรา

จะเข้าไป
แล้วก็ตั้ง
๑ เดือน
เขียนนะ

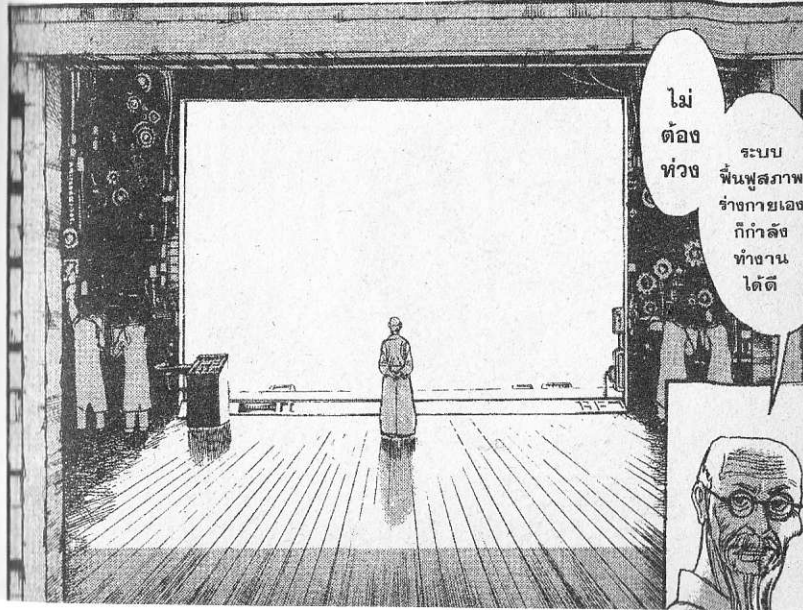

ท่านผู้
ใหญ่บ้าน
อาการของ
ท่านผู้บ่น
เป็นใจ
บ้าง

ลืมนตา
แล้ว
ฉันรี

เป็น
ความ
จริง
ฉันรี

ไม่
ตอ
ห้วง

ระบบ
ฟื้นฟูสภาพ
ร่างกายของ
ก็กำลัง
ทำงาน
ได้ดี

ท่านไซกะ
ไซจิ
ยังคงมี
ชีวิตอยู่

ไล่ออกไปที
ข้างนานเหลือเกินเน๊
แต่ที่ท่านกำจัดไซกะ
ซาตาไซชิในการต่อสู้
เมื่อต้นปีมานี้ได้จน
ถึงวันนี้

คิดว่าท่าน
จะไม่ลืมตา
ขึ้นมาอีก
ซะแล้ว

เป็น
ห่วง
กัน
แย่
เลย
สินะ

เหล่า
คุโรงะ
ทั้งหลาย
เอ๊ย

ทามิได้
ครับ
ท่าน

เพื่อท่านผู้ได้
กรุณาต่อพวกเรา
มาอย่างใหญ่หลวง
พวกเราขียนัดยอม
พลีเพื่อ
ท่านอยู่แล้ว

ท่าน
ไซจิ

แต่แม่จะเพิ่ง
ฟื้นขึ้นมาเพียง
ไม่นานน ก็มีคนกำลัง
ให้พวกเราเข้าพบ
ทันทีแบบนี้
มีเรื่องอะไรจริง
หรือครับท่าน

พวกเราได้
ส่งนักเชิดหุ่น
3 คนไปเพื่อ
กำจัดมัน
แล้วครับ

ถ้าไซกะ มาซารุ
เป็นแค่เด็ก
ธรรมดาๆ ไม่มี
เหตุผลอะไรที่เขา
จะกลับไปยัง
สถานที่แห่งนั้น
แน่ๆ

นี่
แสดงว่า
เจ้าเด็กนั้น
คือ...

ซาดา
โยชิ
นะ

เจ้าลูกแล้ว
ของข้านะ
ตายไปแล้ว
หรือยัง

นี่มัน
เรื่อง
อะไร
กัน
สุดท้ายเจ้า
นั้นก็อุตสาหกรรม
รอดจากการ
ต่อสู้ครั้งนั้น
มาได้หรือนี้

เพียงเพื่อที่
จะได้มีชีวิตรอด
ถึงกับลงมือ
ถ่ายโอน
ตัวเอง

เข้าไปใน
สมองของ
มาซารุที่
นำส่งสาร

เป็นห่วง
เรื่องนี้อยู่
จริงๆ ด้วย
สินะครับ

เด็กคนนั้น
มีชื่อว่า
"ไซกะ
มาซารุ"
ครับ

.....
เป็น
ความ
จริง
หรือนี้

ในขณะที่
ขึ้นต้องมา
มีสภาพ
แบบนี้

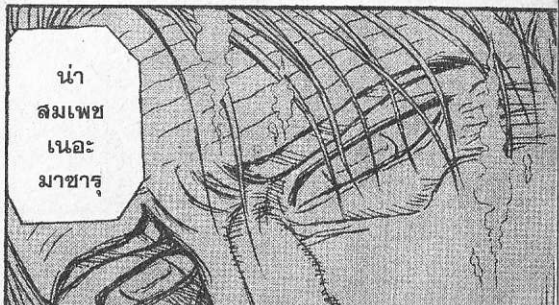
แต่ว่าด้วย
สมรรถภาพ
ของหุ่นเชิดที่
ส่งไปด้วยคาดว่า
คงจะสามารถ
กำจัดมันใน
ตอนนี้ได้
แน่ครับ

.....

ที่จริงแล้ว
วันนี้ทางเราได้
รับรายงานมาว่า
ที่ซากคฤหาสน์
คารุอิซาวาได้มี
เด็กคนหนึ่ง
บุกรุกเข้าไป

น่า
สมเพช
เนอะ
มาซารุ

แม้จะพยายาม
ขัดขวาง
และทำลาย
ความ
ปรารถนา
ของพ่อหลาน
ไปได้สัก
เพียงใด
แต่สุดท้าย
ไปต่อสัก
แล้วคุณปู่
ของเจ้าก็
ช่วยอะไรเจ้า
ไม่ได้เลย

.....
ผู้
ใหญ่
บ้าน

ขั้นนี้
กับเจ้า
ซาดาโยชิ
นั่น...

มีเรื่อง
ที่จะต้อง
สะสาง
กันอยู่

ครับ
ขำมีเรื่อง
จะไหว้วาน
หน่อย

อะไร
หรือ
ครับ
ท่าน

ไปนำตัว
ซาดาโยชิ
เด็กคนนั้น
มาที่นี่
ให้ที...

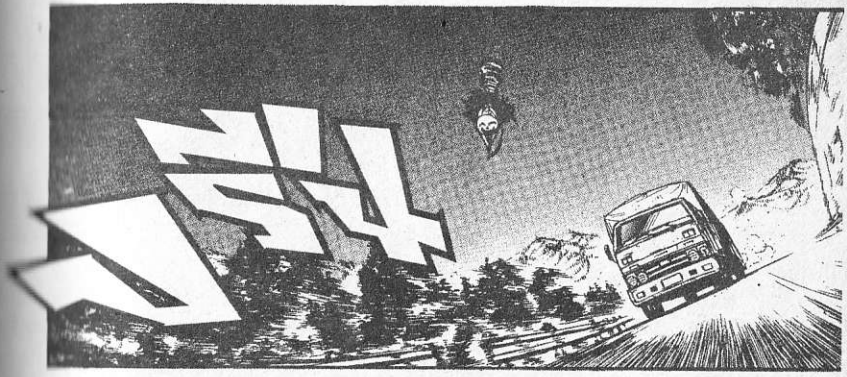
จะ...เรื่องนั้น
อันตราย
นะครับท่าน
โยจิ

เจ้านั้นเป็น
ปีศาจร้ายที่นำ
ความหายนะมา
สู่พวกเราคุณ
นะครับ
!!!

เรื่อง
นั้น
ขั้นนี้อยู่
แก่ใจ
ดี

ขอรับรอง
ละนะ
คนของชั้น
ช่วยนำ
เด็กคนนั้น
มาที

หนอ
มันตาม
มาติด ๆ
เลย

มันตาม
พวกเรา
มาทำไม
กันพะ

เท่าที่ดูไอร่างเล็ก ๆ นั้น
ก็ยังไม่จับตาค้นหาได้ไม่
เอาไหน คิดจะทำ
อะไรของมัน

เป็นจี้ต่อไป
จะกลายเป็น
ว่าเรานำ
ทางมัน
ไปถึง
หมู่บ้าน

ต้อง
เปลี่ยน
เส้นทาง
ซะแล้ว

ไม่ต้อง!
แบบนี้
แหละ
ดีแล้ว

อะไร
นะ

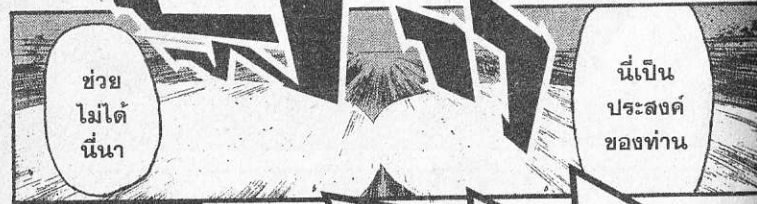
เมื่อครู
ผู้ใหญ่
บ้าน
ติดตอ
มา

ท่านไซจิ
ตื่นขึ้นมาแล้ว
และสั่งให้
พาเจ้า
ซาตาโยชิ
ไปหาท่าน

อะไรนะ
ท่านไซจิ
นะหรือ
?

บ้าน
อันตราย
ออก
อย่างนั้น

ช่วย
ไม่ได้
นี่นา

นี่เป็น
ประสงค์
ของท่าน

ฮะ...
ฮิป

คง
แบบนี้
สินะ

เฮอ...
นี่คงได้อ่อน
แบบนี้แก้ว
คือจะมีหน้า
บอกว่

จะไปไล่ตาม
เอาความจาก
พวกนั้นตัดใจ
เดอนำท่าน
ซาตาโยชิ

อย่าเพิ่ง
เหิน
แถม
ได้ไหม
?

แค่นี้ก็
จะตาย
อยู่แล้ว
เนี่ย

แล้วกินะ
ผมไม่ใช่
คุณพ่อ
สักหน่อย

ข้าก็เริ่ม
จะคิด
แบบนี้
แล้ว
เหมือน
กัน

แต่สภาพการณ์
ก็ตรงประมาณว่า
ท่านซาตาโยชิ คงต้อง
ในตำนาน รอด
ยังไม่ตื่นขึ้นมา อากาศ
อย่างสมบูรณ์ กัน
เท่านั้นแหละ ต่อไป
ล่ะนะ

ฮะ!

อะไร
นะ?

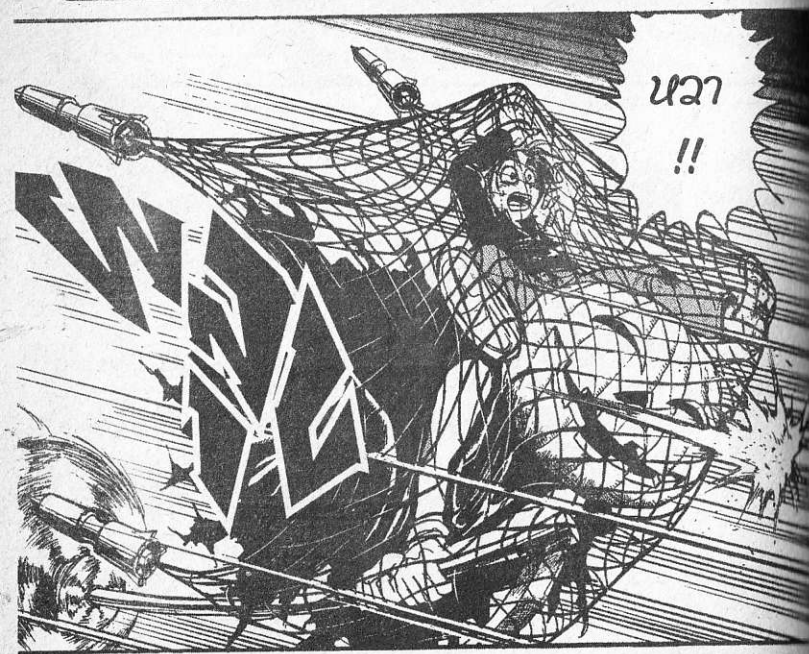
ท่าน
ซาตาโยชิ
ระวังกะ
นั่นมัน!

ขึ้นแล้ว
ขึ้นแล้ว
!!

ดูสิ
ครับ
คุณปู่

ฉากที่ 8 ไทเรือใหญ่ของญี่ปุ่นขยับสู่:

ฮวา
!!

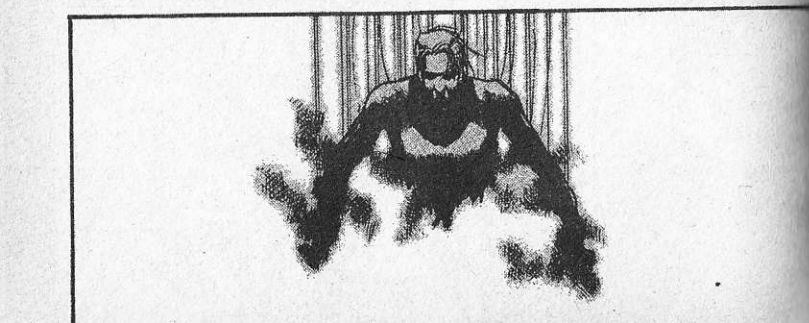
นี่แน่ะ
มาซารุว่า
จะบินได้ดี
ต่อจุดที่ทาง
นะรู้มั๊ย?

ครับ
คุณปู่
!!

มาซารุ
อย่าไปคิดเล็ก
น้อยถึงเรื่อง
ที่หลานไม่ใช่
คนตระกูล
ไซกะเลย
นะ

ถ้าทำได้หลาน
ก็จะบินได้สูง
เหมือนว่า
นั่นแหละ

ฮัม

มี
อะไร
มาซารุ

เฮ้ฮีบ
เป็นไง
?

ฮวา
!!

ฮันแน...
ท่านเป็นเขินไปได้
ยากให้ทำอะไร
บอกมาตรงๆ
ก็สิ้นเรื่อง
นี่นา

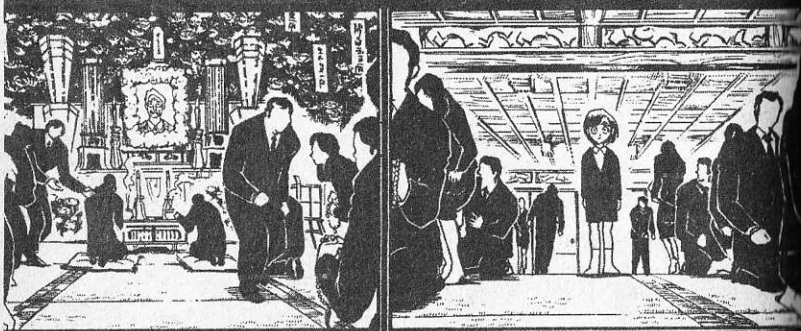
ว้าว
สูงจังเลย
ครับ

เย่เย่ !!

ไข่ม้า
มาซารุ !!

ฮะ
ฮะ
ฮะ

ไม่น่าเชื่อ
เลยนะ
ทั้งๆ ที่กิตติ
แข็งแกร่งดี
อยู่แท้ๆ

เห็นว่าไปป็น
เขาเช่นเคย
แล้วประสพ
อุบัติเหตุ
นะ

จะว่าไปแล้ว
หน่วยกู้ภัย
ก็จัดหาศพ
ไม่เจอเลย
นะ

ถ้าฉันก็
แสดงว่าทาย
สาบสูญไปบน
ภูเขานะลิ

เมื่อ
เป็นเช่นนี้แล้ว
ผู้ที่ลืบทอด
กิจการทั้งหมด
ของตระกูลต่อไป
ก็คงไม่พ้นท่าน
ซาดาโยชิลูกชาย
ละสินะ

นั่นลูกเมีย
เก็บของคุณ
ซาดาโยชิ
นี่นา
ไข่ม้า
?

อ้อ... ไซเห็นว่า
ชื่อมาซารุนะ
น่าอิจฉานะ
พ่อโตเป็นใหญ่
เป็นโตแบบนี้
ลูกชายก็คงได้
ส่วนบุญไปไม่
น้อยทีเดียวละ

คุณ
ปู่

คุณ
ปู่

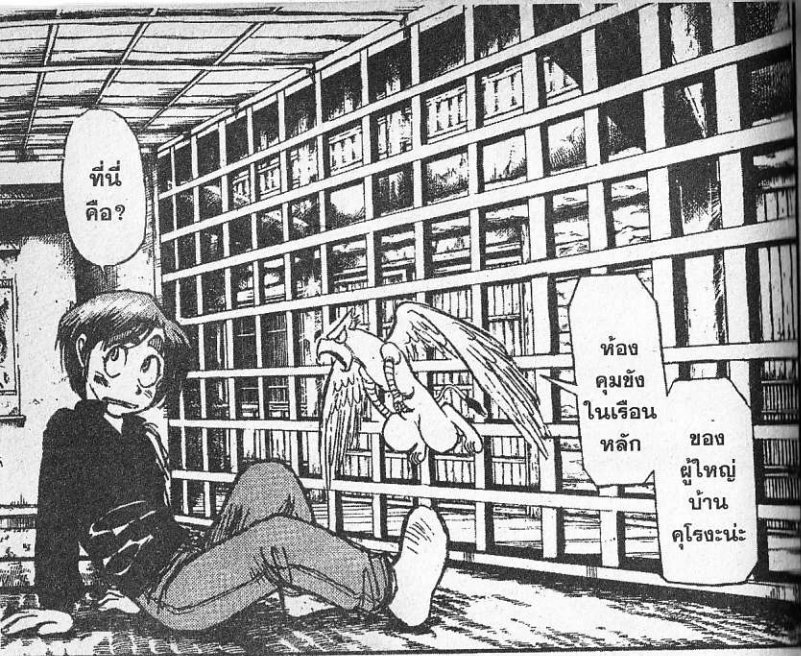
ฉากที่ 8

ใบเรือนโศกของเจ้าโศกที่บ้านคุโรงะ

เฮ !!
ลิมดา
สักทีเซ
ท่าน
ซาดาโยชิ

ผม !!

ไม่
ไซ

ที่นี่คือ?

ห้องคุมขังในเรือนหลัก
ของผู้นักโทษบ้านคุณโรจนะนะ

หมู่บ้านคุณโรจนะหรือแล้วทำไมผมถึงมาอยู่ที่นี่ได้ละเนี่ย

ลืมไปแล้ววีท่านนะถูกจับได้ตอนกำลังไล่กวาดพวกมึงสังหารของพวกคุณโรจนะไปแล้ว

ลืมอีกแล้วเรื่อ

ที่ว่าท่านสร้างข้าขึ้นมาให้เหมือนกับสัตว์ในตำนานนะ

อู๊ว๊ก
นะ...นกพูดได้

นี่คือคิงคองนะ

กรีฟพลอนเพีย

จริง ๆ เลยตั้งกะเจอกันที่คารุอิซิวามานี่พูดจาอะไรไม่ปกติสักอย่าง

ถึงจะบอกว่าสร้างเธอขึ้นมา แต่ผมไม่ได้มีความทรงจำของคุณพ่ออยู่

อยู่ ๆ ก็เข้าที่แล้วเรื่อ

ในหัวกระเจกของก้องเนี่ย

มันต้องมีหนทางที่จะปลุกมันให้ตื่นขึ้นมาได้สักทางสิ

มีตัวตนมันยิ่งใหญ่มากของท่านชาตาโยซึหัดปไหลอยู่แต่ ๆ เขียว

หัวกระเจกของก้องเนี่ยคนรักเรื่อ

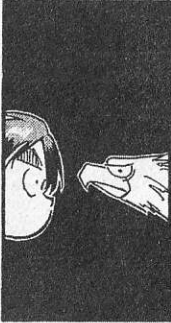
จนกว่าจะถึงตอนนั้นที่ความทรงจำจากดับคืนมาจนคอยดูแลและบอกว่ามีวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่ท่านชาตาโยซึได้เตรียมเอาไว้ให้ท่านทั้งหมดนี้แหละคือหน้าที่ของข้าพเจ้า

กรีฟพลอนผู้นี้แหละ !!

ถ้าฉันแล้วเดอลจะสอนอะไรผมอีกล่ะ...?

เด็กใจเรื่อขนั้นมันก็ต้อขแนนนอนอยู่แล้ว

นั่นสิจะสอนอะไรได้ล่ะหว่า

อะไรกัน
เธอถูกสร้าง
มาเพื่อการ
นั้นไม่ใช่
หรือ?

ก็สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้
มีแต่วิธีการใช้
อุปกรณ์และข้าวของ
ที่เก็บไว้ในห้อง
ใต้ดินนั่นเท่านั้น
นี่นา

การ์ด
ฮิว
เบนลัด
ฮิว

จริงสิ
อยากฟัง
เรื่องการ
ดาวเนโหลด
ตัวตน
หน่อยมั๊ย

อืม
อืม

ท่าน
ซาตาโย
ซี่...

ในที่สุด
ความ
ทรงจำก็
กลับมา
แล้วสินะ
ครับ

อื...
แต่ถ้าข้าพเจ้า
ทั้งหมด
โดนระเบิด
กระจุยไป
แบบนั้น
แล้วข้าพเจ้า
จะมีความหมาย
อะไรละ

ท่านซาตาโยซี่
เองก็เถอะจะมัว
หลบแล้วทิ้งข้าไว้
กับเจ้าเด็กหน้าโง่
นี่ไปจนถึงเมื่อพร
กัน เข็จะตาย
อยู่แล้ว

ข้าพเจ้านะ
เป่ารวันนี่
มาตลอด
เลย!!

ต่อจากนี้
ต่อไป
ข้าพเจ้าก็
จะขอรับใช้
ท่านไป
ตลอดเลย
ละครับ

แม้กายข้า
จะเปลี่ยนไป
แล้วก็ตาม
รี...?

ถึงจิตใจ
จะเปลี่ยน
ก็รับใช้
ครับ

เอ

กริฟฟอนแอ็ย
ที่ว่าเด็ก
หน้าโง่นะ
ใครกันหา

เห

ข้าคือ
ซาตาโยซี่!
ในที่สุดข้าก็
กลับมาได้
แล้วละ
กริฟฟอน
แอ็ย

อูฮ่าฮ่า
ฮ่าฮ่าฮ่า

จ๊ก
!!!

ยะ...
อย่าบอก
นะว่าตะก็
หลอกกับ
?

นี่เนะ
นี่เนะ
ท่าน
ซาตาโยซี่

โธ้งโธ้ง
ก็บอกว่า
ไม่ใช่ฯ
โง่เล่า

ไม่เอา
ด้วย
หรอก

จะให้ผม
ฟังคำพูด
ของคน

ที่มา
ฆ่าผม
จั้น
หรือ

ทางผมเอง
ก็มีเรื่อง
จะถาม
เหมือน
กัน

คุณพ่อผม
ฆาดาโยชิเนะ
ทำอะไร
เอาไว้
อย่างนั้น
หรือ?

แล้ว
พวกคุณ
คงรู้จะ
ทุกคน
มาเคียดแค้น
ผมทำไม
กันครับ

ตื่น
แล้ววี
ฆาดา
โยชิ

ไม่ได้ชื่อ
ฆาดาโยชิ
นะ
ผมชื่อ
มาซารุ

ทำไม
ถึงพา
ผมมา
ที่นี่ละ
ครับ

ออกมา
นายท่านของเรา
กำลังรอได้สวน
แกอยู่

โฮเฮล
ใจเย็นๆ
ใจเย็นๆ

ฆ่ามัน
ไม่ได้
นะ!

ทำอะไร
เอาไว้
อย่าง
นั้น
หรือ?

ตัวเอง
ทำเองยังมี
หน้ามา
ตามพวกชั้น
อีกหรือ?

ผม
ไม่รู้
เรื่อง
อะไร
ทั้งนั้น

แต่
เป็นเพราะ
ท่านผู้นั้น
อยากพบกับ
แกหรือ
นะ

พวกเรายัง
ต้องจำใจพา
ตัวแกมา
เป็นๆ
แบบนี้

วันนั้น
เมื่อสาม
ปีก่อนแก
เอาเชื้อโรค
มาแพร่
กระจายทำลาย
โรค
หมู่บ้าน
ไซนาซ่า
คุณของเรา
ทั้งหมู่บ้าน
โง่แล้ว
ไม่ได้เรื่อง
!!

ท่าน
ผู้นั้น?

ผู้พิทักษ์
ของ
คุณ
จะ
หา
เจอ

ใช้เวลานาน
หลายปีที่เดียว
กว่าท่านจะ
ช่วยหมู่บ้าน
ของเราจากโรค
ไซนาซ่าที่แก่นำ
มาแพร่ได้
สำเร็จ

หรือว่า
คนๆ
นั้น
คือ?

โรค
ไซนาซ่า
?

ผมรู้จัก
มันเป็น
โรคร้ายที่
มีเชื้อ
ต้อง
ทรมาณ

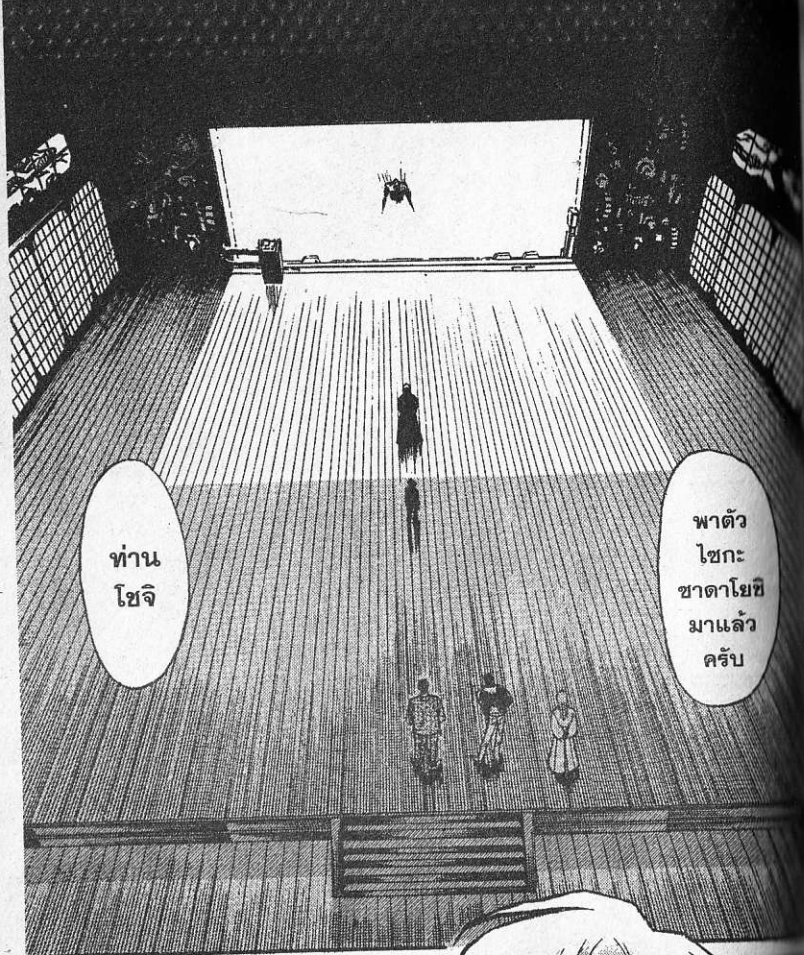
มานี้
!!

พวกชั้น
น่าจะ
จะมา
แกทั้ง
ชะ
ตอน
นั้น
เลย
ด้วย
ซ้ำ

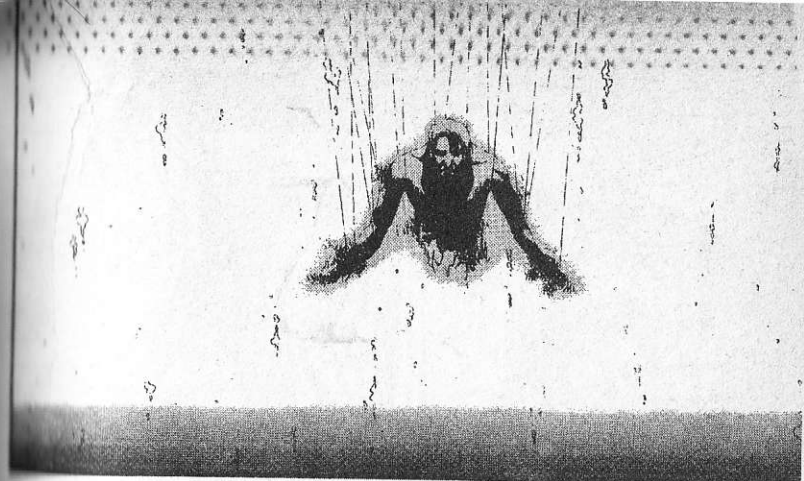
ผู้นำ
ตระกูล
ไซกะ
คน
ก่อน

ท่าน
ไซกะ
ไซจิ

ท่าน
โฮจิ

พาดัว
ไซกะ
ขาดาโยชิ
มาแล้ว
ครับ

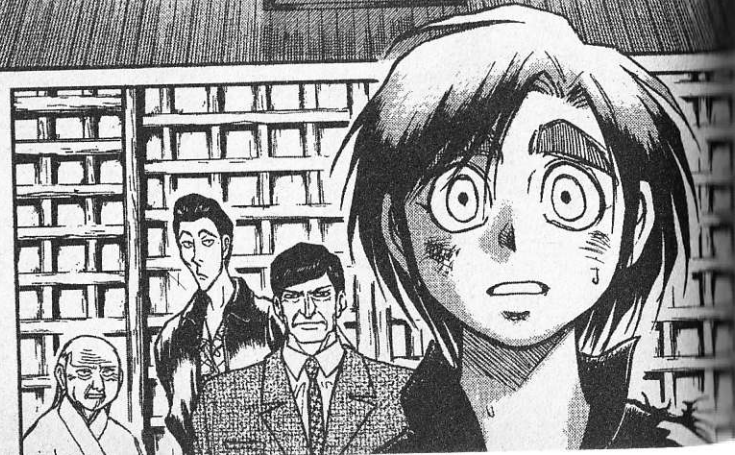

คุณ
ปู่

คุณ
ปู่!!

คุณปู่
ครับ
!!

หยุด
แค่นี้
แหละ
ซาตา
โยชิ
!!

ชะ...
คุณปู่
!!

แกล้งทำ
เป็นหลาย
คนตามมา
ได้ตั้งนาน
กว่าชั้น
จะรู้ตัวมัน
ก็สายไป
เสียแล้ว

ผมไม่ได้
ถูกคุณพ่อ
ครอบงำอยู่
สักหน่อย
นะครับ

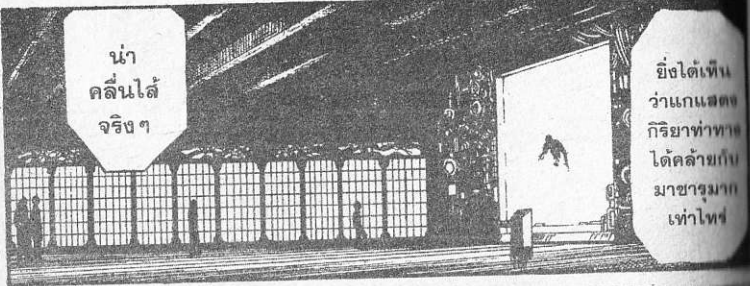

ตอนที่ได้รู้ถึง
จิตใจอันชั่วร้าย
ของแก อย่างน้อย
ชั้นก็อยากจะ
ปกป้องมาซารุ
ที่นำลงสาร
เอาไว้ให้ได้

แต่
สุดท้ายก็
ล้มเหลว
!!

คุณปู่
ผม...
!!

น่า
คลื่นได้
จริงๆ

ยิ่งได้เห็น
ว่าแกแสดง
กิริยาท่าทาง
ได้คล้ายกับ
มาซารุมาก
เท่าไร

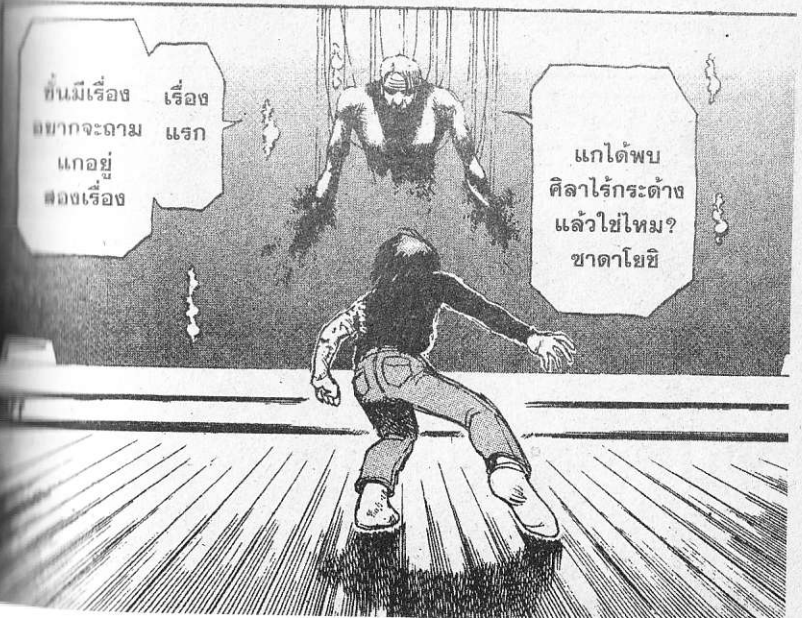
มันก็ยัง
ทำให้ความ
แค้นของชั้น
ที่มีต่อแก
เพิ่มมากขึ้น
เป็นทวีคูณ

ซาตา
โยชิ

นี่ผม
เอง
มาซารุ
ครับ

จำไม่ได้
หรือครับ
มาซารุ
ยังงี้ล่ะ
!!

ชั้นมีเรื่อง
อยากจะถาม
แกอยู่
สองเรื่อง

เรื่อง
แรก

แกได้พบ
ศิลาไร้กระด้าง
แล้วไซ้ไหม?
ซาตาโยชิ

ศิลา
ไร้
กระด้าง

อะไร
กันนะ
ครับ

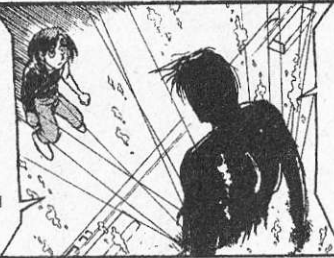
ผม
ไม่รู้จัก
นะ
ครับ

ผม
กะแล้วว่า
ต้องพูด
แบบนี้

ทั้ง ๆ ที่ศิลา
ไร้กระด้าง
เป็นสิ่งที่เจ้า
ตามหามา
ตลอดไม่ใช่
หรือ

ใช้วิธีถ่าย
ทอดตัวตน
และความ
ทรงจำของ
ตัวเอง
เข้าไปใน
สมองของ
บุคคลอื่น

ทำแบบนี้ไป
เรื่อย ๆ เข้า
ก็เท่ากับมี
ชีวิตอมตะ
ไม่รู้จักความ
ตาย

อยากได้ศิลา
ไร้กระด้างจน
ถึงกับต้องทำ
เช่นนั้นเชียว
จริง?

มานึกดูอีกที
การที่จะฆ่าแกให้
ตายไปเลยนั้น
จะเป็นความคิด
ที่ผิด

ต้องให้แก
ได้สำนึกในสิ่ง
ที่ตนเองได้
ทำลงไปซะก่อน
แล้วจึงค่อยฆ่าก็
ยังไม่สาย

ให้ได้เห็นความ
เลวร้ายของ
ผลจากการกระทำ
ที่แกไม่เคยจะ
สนใจแล้วจึง
ค่อยตายไปก็ยัง
ไม่สาย

ถึงตอนที่
แกกระด้างได้
เมื่อไรชั้น
จึงจะถาม
ทำตามอีก
ข้อว่า...

“รู้สึกยังไง
บ้างละ
ซาตาโยชิ”
กับแก

นั่นมัน
อะไรนะ
?

อ๊ะ
จะทำ
อะไรนะ

เดี๋ยวจะบอก
เรื่องราว
ทั้งหมดที่
เจ้าลิ้มให้ได้
รู้ซาตาโยชิ

ผ่านทาง
ประสบการณ์
ชีวิตของผม
เองนี่แหละ

เรื่องอะไร
เธอครับ
?

เลือด
ของ
ท่าน
ถึงใจ
นะ
ก็รู้อยู่ไม่ใช่
หรือว่าใน
เลือดนั้นจะมี
ความทรงจำ
ของคน
ละลายอยู่
ภายใน

แล้วหากเลือดนั้น
ได้เข้าไปไหลเวียน
ในร่างกายของใคร
ก็ตามคน ๆ นั้น
ก็จะได้รับรู้ถึง
ความทรงจำของ
เจ้าของเลือดไปด้วย
เหมือนกัน

อะ...
อควอ
วีเต้
?

ริ...
หรือว่า
คุณปู่
เป็น

ซีโร
งาเนะ
?

อ้าว
ในที่สุด
ก็โผล่ทาง
แล้วหรือ
ซาตาโยชิ

จริงด้วย
ถ้าเป็นเด็ก
ธรรมดา
จะรู้จัก
ซีโรงาเนะ
กับอควิวีต์
ได้ยังไงกัน

เรื่องนั้น
มีซีโรงาเนะ
เล่าให้ผม
ฟังมา

พุดเดอะ
ไม่นะอะไร
กันครับ

คุณ
ปู่
!!

เลือดของซันเง
ถ้าจะพุดให้ซัน
นั้นเป็นของ
เหลวที่มีเลือด
ของซันละลาย
อยู่ครึ่งหนึ่ง

ซาตาโยชิ
แกจะต้อง
ดื่มเลือด
ของซัน
เข้าไป
!!

แล้วจึง
สัมผัสกับ
ความ
ทรงจำ
ของซันซะ

พุด
น

สิ่งก็คือ
อควิวีต์
ที่มีความ
ทรงจำ
ของ
ซันอยู่
ใจละ

คะ...
ความ
ทรงจำ
ของ
คุณปู่

เมื่อแกกลับมา
จากการเดินทาง
ผ่านช่วงเวลา
แห่งความทรงจำ
มาได้แล้ว เมื่อนั้น
ซันจะตามแก
อีกครั้งเอง

ว่า
"รู้สึก
อย่างไร
บ้างล่ะ
ซาตาโยชิ"
!!

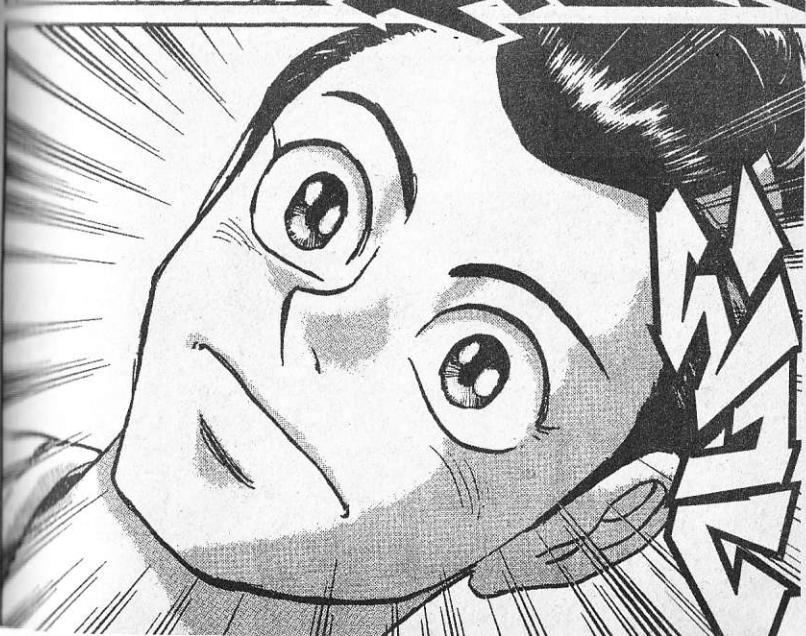
ฉากที่ 9 สู่อดีตของไซกะ ไซจิ

ผม
ได้ถูก
หลอม
ละลาย

เข้าไปกับ
ความทรงจำ
ของคุณปู่

โดย
การดื่ม
อควอวิเต้
เข้าไป

ช่วงเวลาแห่ง
อดีตที่หวนย้อน
ตัวนั้นได้ถือ
กำเนิดขึ้นมา

ซาตา
โยชิ
เอ็ช

แกจะตายได้ก็
ต่อเมื่อได้รับรู้
ถึงความผิดบาป
ของตัวเอง
ซะก่อน

นั่นแหละ
โทษที่แกจะ
ได้รับจาก
ฉัน

จากความ
ทรงจำของ
คุณปู่

และจากที่ผม
มีตัวตนของ
คุณพ่ออยู่
ภายใน

ที่นี่
คือ
หมู่บ้าน
คโรงะ

หมู่บ้าน
แห่ง
นี้
ใช้
หิน

ตามว่าคุณ
ได้เห็นอะไร
อย่างนั้น
หรือ?

ช่วงเวลา
ของชีวิต
ของคุณปู่
ไซกะ
ไซจิโงะ

เฮ้
บินเข้าไป

พวกเจ้านี้
นำจฉฉฉ
จริงน่า
ไต่บันอยู่
ในท้องฟ้า
บินได้เนี่ย

นาง
ฉฉฉ
จริง

ขั้นนี้ลี
ไฟไม่โตเรื่อง
บินก็ไม่ได้
แถมหัว
ก็ไม่ได้

โดนท่านพ่อ
ตำอยู่เสมอ
เลยว่า "คน
ไม่เอาถ่าน
อย่างแก
ไม่มีทางเอา
ดีอะไรได้
หรอก"

โอ...
ไซจิ

ไซ
จิไร้
!!

โอ
ว่าไง
เฮคิจิ
ซินไซ

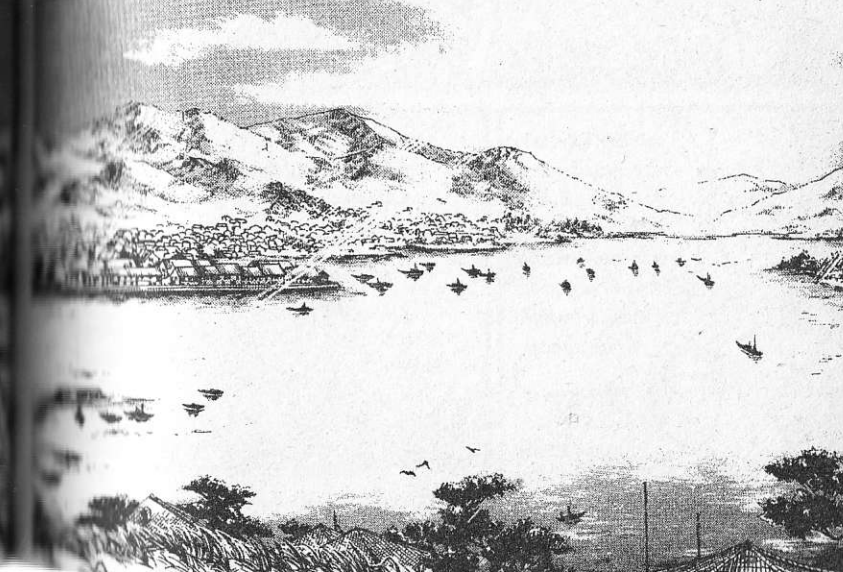
ข้าบอก
แล้วไซจินะ
มันอยู่ที่นี้
เสมอแหละ
เพราะวิวจาก
ตรงนี้นะ

สุดยอด
เลยละ
!!

แม่
วินนี่
!!

เมือง
นางงาซากิ
ของพวกเรา
ก็ช่างดู
งดงาม
เช่นเคย

โอ พวกเจ้า ทั้งสอง จะมากวนอะไรซ้ำรี?

ไม่ได้จะกวนนะโยจี้ไร้ เจ้าเนี่ยยังติดใจเรื่องที่เราฝังอกอยู่ไซ้ใหม่ล๊ะ?

ฮัม

ที่เจ้ามาตะคองมันลือเจ้าว่า "ไม่ประดับของตระกูล" กับ "ไม่ประดับของโรงฝึก" เซ่านะ

เพราะชั้นข้า จึงหวดมันซะยับไปเลยไซ้ล๊ะ

แล้วเจ้าบ้านนั้นก็ทำเป็นล่าออยร้องให้ไปฟ้องท่านอาจารย์ข้าถึงตองโดนตะเพิดมาอยู่เนี่งล๊ะ

ว่ากันว่าเจ้าชอบใช้ความรุนแรงแบบนี้ จะโดนตะเพิดออกมาก็ไม่แปลกหรอก

ว่าไง

แต่ยังง่เสียเจ้านะ ก็เป็นถึงบุตรชายของท่านรองเมือง เขียวนา ไม่ไปติดตามท่านพ่อเจ้าตรวจตราความเป็นไปของบ้านเมืองบ้างมันจะดีรี?

ทา?

เจ้าเองก็รู้ไซ้ใหม่ ว่าที่เมืองเรามีหมอลจากฮอลินดาอาศัยอยู่นะ

คนๆ นั้นนับจากวันนี้จะเปิดไอ้ที่เรียกว่าสถานีอนามัยขึ้นในเมืองให้เป็นที่ๆ ใช้รักษาคนป่วยด้วยล๊ะ

ซึ่งนั่นก็เท่ากับท่านพ่อของเจ้ากับนายตรวจทั้งหลายจะต้องไปเป็นลูกศิษยาน

การเปิดนี้

เหอะ... ข้าขอบายอายุข้าก็แค่ 10 ขวบ

ราชการก็ไม่ได้รับจะไปทีนั้นทำไม

อีกอย่างข้าเน่ถูกท่านพ่อสั่งห้ามไว้แล้วว่าไม่ให้ไปทีนั้นอย่างเด็ดขาด

อะไรกัน ไม่อยากเห็นซีไอไซ้ไร้ !!

หมอลฝรั่งคนนั้นนะเน่ ตาสีฟ้าก็จริงแต่หน้ากลับเป็นคนจีนคล้ายคนชาติเราด้วยล๊ะ

เนอะ แปลกดีไซ้ม่่า

ที่แท้พวกเจ้ามาหาข้าก็เพื่อแค่นี้เน่เองเรอะ

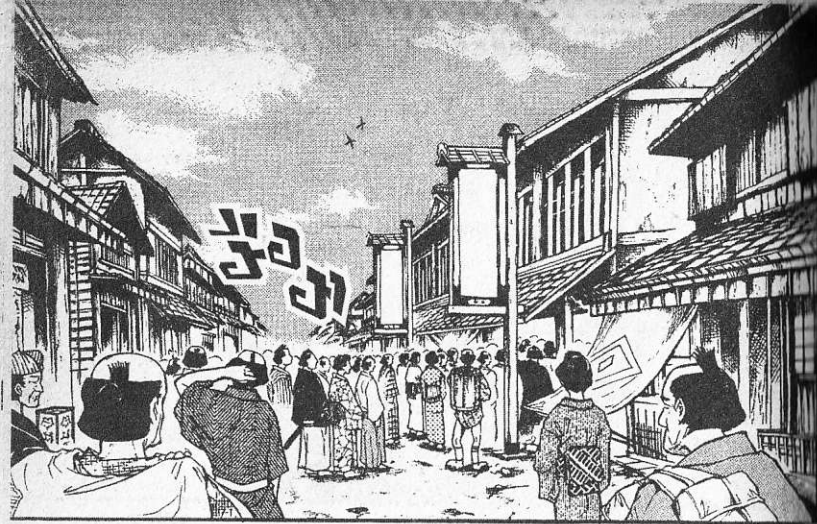
ท้ายเลยเอาล๊ะไปเร็วไปเร็ว

ฮะ...เฮ้ย/ปลอยขันนะ

ข้าเน่ไม่ได้อยากดูฝรั่งสักหนอย

เออาน่า เออาน่าไซ้จี้ไร้!

ซูซู

ช่างน่า
ยินดีจริงๆ
นะเนี่ย

มีคุณหมอสั่งตั้ง
ประจำอยู่แบบนี้
เห็นที่ชั้นจะตอง
มาตรวจทุกวัน
ซะแล้ว

ตั้งแต่เมื่อ 4 ปีก่อนที่
ท่านมาถึงที่เกาะเดจิม่า
ท่านมีสิทธิ์ออกจาก
บริเวณเกาะได้เพียง 1 วัน
ต่อสัปดาห์คนไข้จึงต้อง
นอนรอกันตามถนนเลย
ทีเดียว

แต่ฝีมือการรักษา
ของคุณหมอจึงได้เป็น
ที่ยอมรับของทางคณะ
ปกครองเมืองนางาซากิ
จนถึงกับยอมให้สร้าง
สถานอนามัยนี้และ
ออกมาจากบริเวณ
ได้ทุกวัน

ดูสิไซโจโร่
ตรงนั้น
ไง...

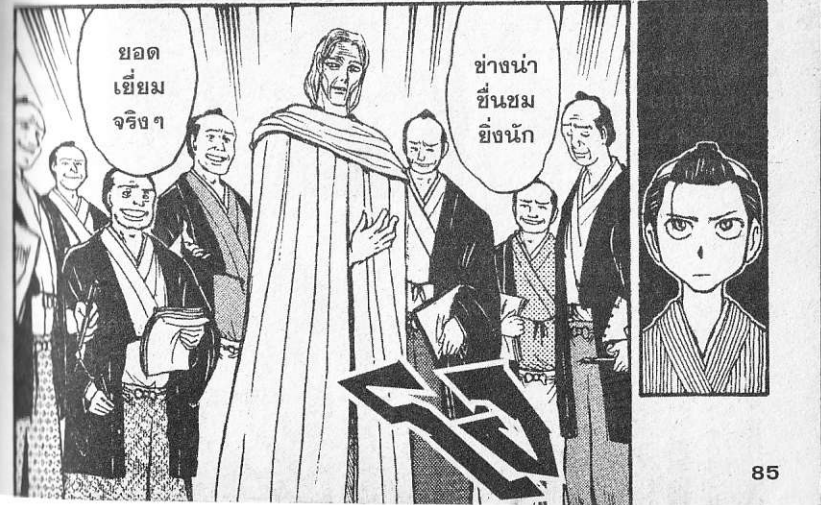
เอาล่ะ
เสร็จ
แล้วละ

ทานยา
วันละ
สองครั้ง
แล้วคอย
เปลี่ยนผ้า
พันแผล
ตัวขณะ

ขอบคุณ
จริงใจ
ค่ะ...

ขอบคุณ
จริง
ใจค่ะ

ยอด
เยี่ยม
จริงๆ

ช่างน่า
ชื่นชม
ยิ่งนัก

คุณ
หมอนี้
ขอด
คน
จริง ๆ

ได้ยิน
เขาว่ากันว่า
เพราะเดิน
ทางมาหลาย
ประเทศ
จึง
ทำใ้
มีความ
รู้คนด
ระดับ
กับหม
ที่ว่า
ไป
เลข

เด็กนั้น
ใคร
กันนี่ ?

อ้อ
ลูกชาย
ไม่ได้
เรื่อง
ของชา
เอง

มันนะดีแต่
ใช้กำลัง
ผิดกับพี่ชาย
ราวฟ้ากับ
ดิน

ทำไม
หรือ
ครับ?

เฮ้...
คุณหมอน
ต้องกลับ
เดี๋ยวมา
แล้ว

ขอ
ทาง
ด้วย

ไซจี้ไร
นั่นท่าน
พ่อของ
เจ้านี่นา

อืม

เฮ้
ถอย
ถอย

อู๊

อะไรกัน
ไซจี้ไร
เธอละ

มาทำ
บ้าอะไร
ที่นั่น

เฮ้เฮ้
เชิญทางนี้
ครับ

ขั้นชื่อ
"จาคอบ
อึ้ง"

เดอละ
ชื่อ
อะไร
?

เฮ้...
มัวทำอะไร
อยู่ตอบท่าน
ไปซี

คนผู้
นี้เป็นหม
มีชื่อ
เสียง

ได้รับคำ
ขอบคุณ
จากผู้คน
มากมาย

ผู้ลี้ภัย
โพศวกม
เคารพ
นับถือ

ทั้งๆที่เป็น
คนต่างถิ่น
แท้ๆ แต่ก็
กลับสามารถ
พิลจันตัวเอง
ให้คนเห็นได้

อย่าง
สิ้น
เชิง
ต่าง
กับ
ชาว
คนนี้

นี่
โชจิโร่
!!

ชะ...
คุณ
หมอบ

เฮง...
โชจิโร่
พูดอะไร
ออกมาล่ะ

ท่านนะ
ช่างน่า
อิจฉาอะไร
เช่นนั้น

โช
จิโร่
!!

อะ
อะ

ทำ
อะไร
นะ

โน่นนั้น
มีทั้งยาต่างๆ
และอุปกรณ์การ
รักษาอยู่นะ

ของ
เผื่อจะ
จับผิด
หลบ
เงื่อนง
งัดใจ

คะ
ครับ
ท่าน

จับ
มัน
!!

จะฮาราคิรี
ชดใช้ก็ยังไม่
เพียงพอ
เลยนะ

การ
รักษามีไว้
เพื่อช่วย
ชีวิตนะ

ช่วยรับ
พี่ของ
ท่าน
ก็แล้ว
กัน

ทำแบบนี้
ไม่ได้นะครับ
ชื่อเสียงของ
ท่านโด่งดัง
ไปถึงเอโดะ

หากท่าน
เชี่ยวชาญ
เป็นอะไรไป
เขาจะมองคน
ปกครองเมือง
นางซาคิ
ยังไล่ละครับ

ถึงยาและ
อุปกรณ์
แพทย์
ทั้งหลาย
จะพังไป

แต่ถ้า
เรื่องนั้นจะ
ทำให้มีชีวิต
ที่ต้องเดือด
ร้อนมันจะมี
คุณค่าหรือ

ท่าน
นายตรวจ
ทั้งหลาย
อย่าไม่ได้
เดือดร้อนกับ
เรื่องที่เกิดขึ้น
นี้เลย

แต่หากกฎหมาย
ของญี่ปุ่น
กำหนดว่าต้อง
มีใครรับผิดชอบ
การกระทำของ
เด็กคนนี้
ล่ะก็

ของเมือง
เจ้าพันโท
แล้ว

ชะ
ครับ
ครับ

ขอโทษจริง ๆ
นะครับ
ขำผิดไป
แล้ว

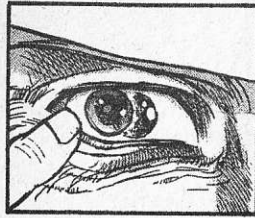
ไม่เป็น
ไรหรอก
น่า

ว่าแต่
ชื่อ
ไซจิโร่
ไซมัม
?

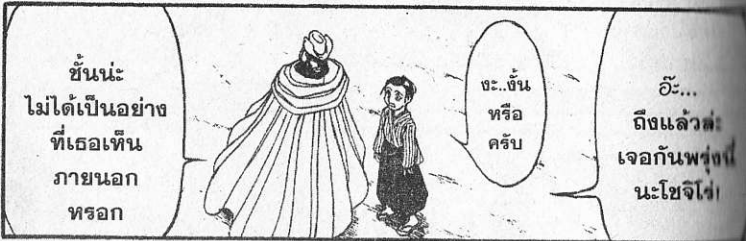
ช่วย
เป็นเพื่อนคุย
ระหว่างทาง
ให้หน่อยสิ

อย่า
เกิดไป
ว่านี่
เป็น
การ
เอา
ไป
ดัด
แปลง

!!!

ชั้นนะ
ไม่ได้เป็นอย่าง
ที่เธอเห็น
ภายนอก
หรอก

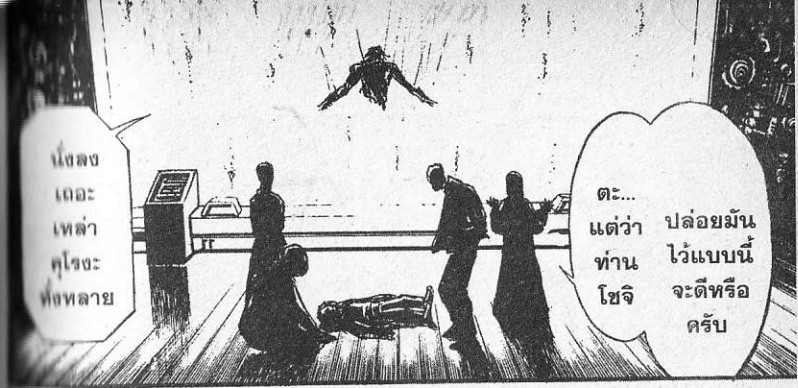
จะ...ชั้น
หรือ
ครับ

อ๊ะ...
ถึงแล้วละ
เจอกันพอง
นะไซจี้โง่

“ไป
อิจ”

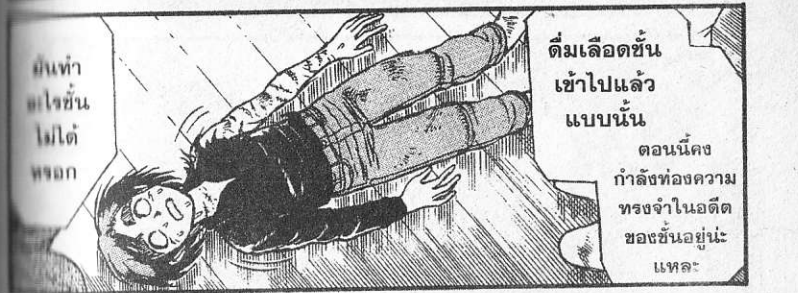
นั่นคือ
นามจริง
ของชั้น

นี่คง
เถอะ
เหล่า
คู่จะ
พังหลาย

ตะ...
แต่ว่า
ท่าน
ไซจี้
ครับ

ปล่อยมัน
ไว้แบบนี้
จะดีหรือ
ครับ

มันทำ
อะไร
ไซจี้
พอง

ดื่มเลือดชั้น
เข้าไปแล้ว
แบบนี้

ตอนนี้คง
กำลังห้องความ
ทรงจำในอดีต
ของชั้นอยู่
แหละ

ถ้าจะให้
เดาก็คง
ช่วงสมัย
เอโดะที่
เมือง
นางาซากิ
นี่เอง

ตอนปี
1816 นะ
หรือครับ
ท่าน

ใช่แล้ว
ตอนนั้นข้า
ยัง 10 ขวบ
ยังใช้ชื่อว่า
ไซจี้โง่อยู่
เลย

ฉากที่ 10 ไปอิงและไซจี้โง่

ใช่แล้ว
ใน
ตอนนี่
ผม...

กำลังโต
สัมพันธ์กับ
เมือง
นางงาชวกิ
ในอดีต

วัยเด็ก
ของคุณปู่
ที่ยังใช้ชื่อว่า
ไซจิโร่ !!

ใช่แล้ว
ผมกำลังไป
ชีวิตเป็น
คุณปู่อยู่
ในสมัย
นั้น...

คึกกราก
ที่ 13

ฮ่า

ฮ่า

รัฐบาลเริ่ม
มีการขอมให้
มีการค้ากับ

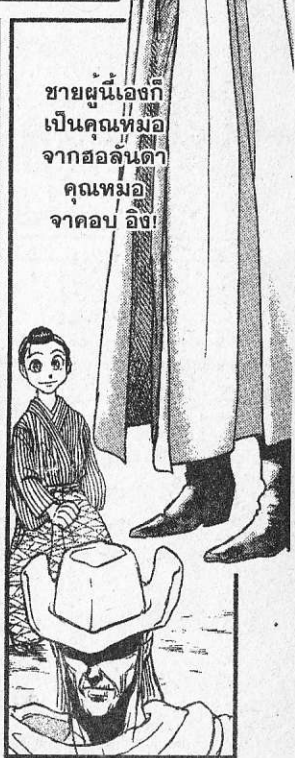
โดยสินค้าทั้งหมด
จะมีถูกรแลกเปลี่ยน
กันที่เกาะเดจิม่านี้

เท่านั้น...

อจุน
สวัสดิ์

เดจิม่านั้นเป็น
เพียงเกาะเล็กๆ ที่
เชื่อมกับตัวเมืองด้วย
สะพานเล็กๆ เพียง
แห่งเดียว ชาวฮอลันดา
จะถูกจำกัดขอบเขตให้
อาศัยอยู่ในเดจิม่าเท่านั้น
แม้คนญี่ปุ่นเอง หากไม่ใช่
พ่อค้าที่ได้รับอนุญาตจาก
ทางกักรากิจะไม่สามารถผ่าน
เขาส่งออกได้

ชายผู้นี้เองก็
เป็นคุณหมอบ
จากฮอลันดา
คุณหมอบ
จาคอบ อิง!

เรื่องที่ยังก่อน
ได้คุณหมอสวย
พูดให้จึงพ้น
โทษแต่เพราะ
อะไรท่าน
จึงช่วยผม ผม
ก็ไม่ทราบได้

โฮ
จิโร่

ครับ

ฉันไม่เห็นศัพท์ลง
ใบกระดาษแปะไว้
จึงมาเห็นจนจำได้
พวกคนที่บ้านเอง
ก็ไม่มีใครล้าว่า
ยี่สิบเพื่อขอกอีกเลย
ไม่น่าเชื่อจริงๆ

ก็เธอนะ
จริงๆ แล้ว
ไม่ได้หัว
ขี้เลื่อย
นี่นา

มารลึกลับตัวอีกที
ผมก็โดนกลายเป็น
ผู้ช่วยถือกระเป๋
ของคุณหมอไป
ซะแล้ว!!

และในระหว่าง
ทางไปกลับ
ผมได้เริ่มเจ
วิชาต่างๆ จาก
คุณหมอสวย

พวกนาย
ตรวจเอง
ก็ดูท่าจะ
ไม่ค่อย
พอใจ
เท่าไร
นะครับ

ก็เข้าใจ
ความรู้สึก
ของพวกเขา
แต่ชั้นเอง
ก็ถืออดีต
เพราะชั้น
ขึ้นถึงช้วน
เธอคุยเพื่อ
ผ่อนคลาย
ใจละ

เอ่อ
เอ...
บี...ซี...
ดี...อี...

เอ็กซ์
วาย
แล้ว
ก็

แซ่ด
!!

เก่งนี่
ไหนดูดี
ก่อนเมฆ
นั่นสื่ออะไร

เอ่อ
ไว้ท์

แล้วสื่อ
ของพวก
นายตรวจ
นั่นละ

สี่ดำ
สี่ดำก็
ต้อง
ซวาร์ทซ์
!!

ซวาร์ทซ์
ความจำ
ดีนี่นา
โฮจิโร่

เฮ...
ทำได้
ขนาดนี้
ข้าก็
ตัวเอง
เหมือน

อา
ถึงแล้ว
หรือนี่

ผมจะ
อยากจะเรียน
เรื่องต่างๆ จาก
คุณหมอได้
ให้มากกว่า
นี้จึง

ฮันริ
โฮจิโร่

ถ้าเช่นนั้น
ตอนเที่ยงแอบ
มาหาชั้นทาง
ประตูด้านหลังสิ

มีกฎหมายห้าม แลกเปลี่ยน วัฒนธรรมและ พลังการอยู่นั้น เรื่องนั้นแม่ แต่ฉันเองก็ไม่มี การยกเว้น เหมือนกัน

มา จนได้ นะ
ขั้นมา ลี...

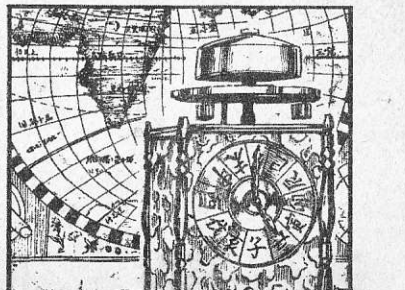

ช่วงเที่ยงชั้น กำหนดให้เป็นเวลา พักผ่อน ตอนนีไม่มี ใครอยู่ที่ไหนหรอก

แม่แต่นายตรวจ เองก็ถูกส่งไปรอ อยู่ที่เรือนเล็ก ดั่งนั้นจึงวางใจ ได้เลย

โกล ทั้งใบ อยู่ที่นี้ แล้ว

ล้วนแต่เป็น สิ่งที่ผมไม่เคย เห็นมาก่อน ทั้งสิ้น

คุณหมอมอ

พูดคุยกับผมอย่างเป็นกันเอง

ผมเองก็คอยๆได้เรียนรู้

ถึงวิชาในระดับที่ต่างจากทั่วไป

แต่ละวันที่ผ่านไป
ที่ผ่านไป
ราวกับได้เปิดตัวเองสู่โลกกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ

นี่โซจิโร่ ออกไปชนที่ไหนอยู่ได้ทุกวัน

ทุกๆเที่ยง

ผมจะได้รีบกลับบ้านก่อนที่พ่อแม่จะกลับบ้าน

แม้สิ่งที่ผมกำลังทำอยู่จะผิดกฎหมายในช่วงนั้นก็จริง แต่เหตุผลนั้นก็ไม่ว่าจะด้วยความไม่เรียนของผมได้

ฮะฮะฮะ เจ็บใจหรือใจโซจิโร่

เอ๋? ประเทศของเขาเล็กแค่นี้เองหรือ...?

นี่เป็นสิ่งที่ผมเพิ่งรู้... แต่ทำไมคุณหมอมอถึงไม่บอกเล่าเรื่องนี้กับผม?

เป็นลูกคนรองบ้างล่ะ เาตไม่ได้อะไรดี ทำให้เราถึงได้ยึดติดกับอะไรพระคัมภีร์กันเนี่ย

แต่ว่าโซจิโร่ มนุษย์นั้นนะ ไม่ว่าประเทศไหนหรือชนชั้นใดต่างก็ยึดติดกับเรื่องพวกนี้กันหมดนั่นแหละ

พูดถึงยึดติด... คุณหมอมอครับได้ยินมาว่าโลกที่พวกเราอยู่นี้กลมใช่ไหม ถ้าเช่นนั้น อะไรที่ทำให้เราที่ยึดติดอยู่กับพื้นโลกโดยไม่หล่นไปข้างล่างได้ล่ะครับ

ฉันรีถ้าเช่นวันนี้ เรามาคุยกันถึงเรื่องนั้นซะเลยเป็นใจ

เรื่องของสิ่งที่เรียกว่าแรงโน้มถ่วงนะ...

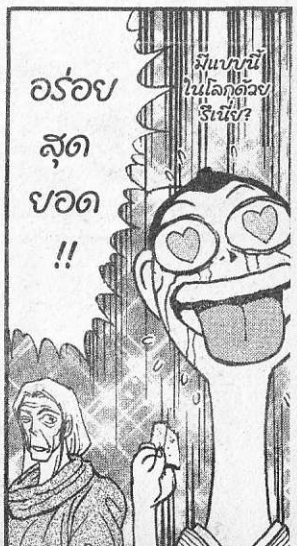
ทางตอนของคุณหมอมอเป็นของตนเองและสนุกสนานทำให้ผมสามารถจำเมืองเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว

นั่นขนมโปรตุเกส ลองชิมดูสิโซจิโร่

เรียกศาลเตล่ำหรือครับ รูปร่างฟิลิกจิง

เชอวี่ ซันอิม แล้วนะ

อว่ฮอสุดชอด !!

มันน่าในโลกด้วยนี่?

จันรี?

แต่ เขาเข้าจริงจะเป็นที่ไหนก็ได้ที่นั่นแหละ

คุณหมอลครับ

นี่?

ตอนที่พวกเราเพิ่งพบกับคุณหมอให้ผมได้เห็นว่าคุณหมอลปลอมสีแก้มตัวเอง

และบอกผมว่าจริง ๆ แล้วคุณหมอไม่ใช่ชื่อจากฉบับไซโหม ครับ

ดวงตาคุณหมอลดูเศร้าจัง

เหมือนกับตอนที่ผมบอกว่าอีกจาคุณหมอลเลย

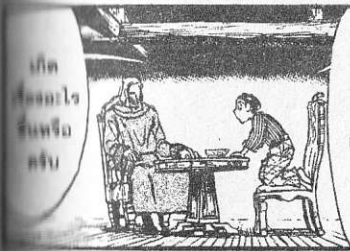
อา... เรื่องของจันคือไปอิงนะ

แต่นั้นผิดกฎหมายไม่ใช่หรือครับ?

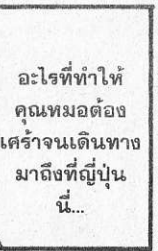

ทั้งที่รู้แบบนี้ จะลำบากมาญี่ปุ่นนี้ทำไมกันครับ

ก็แค่อยากจะทำเงินทั่วโลก แต่กลับทำให้ต้องเสียเงินไปด้วย

เกิดเรื่องอะไรขึ้นครับ

ถ้าเป็นคนซอลันดาเมื่อมาที่นี่จะได้บริการคุ้มครองอย่างดีจากรัฐบาลของทางโน้นนี่นา

แต่ถ้าความตกขึ้นมาคิดแค่โทษประหารเท่านั้นแหละ

ไม่ เป็นไร

ขอโทษครับไม่ใช่ลุงของข้าแท้ๆ

อย่ามาตั้งนานก็ไม่เคยได้เล่าให้ใครฟังเหมือนกันคงเป็นโอกาสดีแล้ว

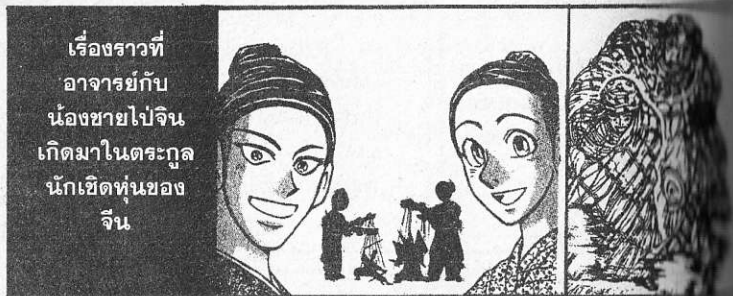
ฟังไว้นะไซจิโร่!!

แล้วคุณหมอลก็เริ่มเล่า

เป็นเรื่องเล่า
ที่แทบไม่
น่าเชื่อจริงๆ

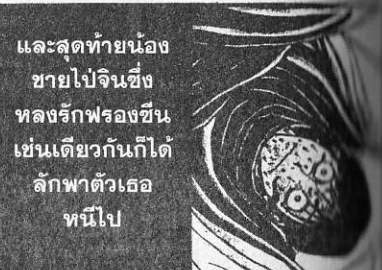
เรื่องราวที่
อาจารย์กับ
น้องชายไปจีน
เกิดมาในตระกูล
นักเข็ดท่นของ
จีน

เพื่อที่จะสร้างทุน
ให้ได้คล้ายมนุษย์
จริงๆ มากที่สุด
ทั้งคู่จึงออกเดิน
ทางไปเรียน
เรื่องคิวจูสตี

ที่นั่นเองที่
คุณหมอลำได้พบ
และรักกับ
หญิงสาว
นามว่า
ฟรองซีน

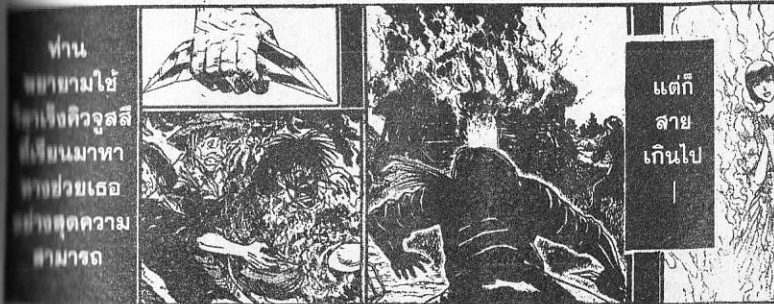
และสุดท้ายน้อง
ชายไปจีนซึ่ง
หลงรักฟรองซีน
เช่นเดียวกันก็ได้
ลักพาตัวเธอ
หนีไป

คุณหมอลำ
ใช้เวลาถึง
9 ปีกว่า
จะหาทั้งคู่
พบ

แต่แม้จะได้พบ
ฟรองซีนก็อยู่ใน
สภาพตกตักกัน
จากชาวหมู่บ้าน
โค่นและกำลัง
จะตายเพราะ
โรคภัยเต็มที

ท่าน
พยายามใช้
พลังจิตจูสตี
เขียนมหารา
ชาช่วยเธอ
อย่างสุดความสามารถ

แต่ก็
ลา
กันไป

ที่นั่นเองที่
คุณหมอลำ
พบกับน้องชาย
ซึ่งหนีไปทั่วโลก

ก่อนจะ
ออกเดินทาง
อย่างไร
จุดหมาย

จนได้มาเล่า
เรื่องราว
ทั้งหมดให้ผม
ไซจิไรต์ฟัง

จาก
วันนั้น
มา
25 ปี

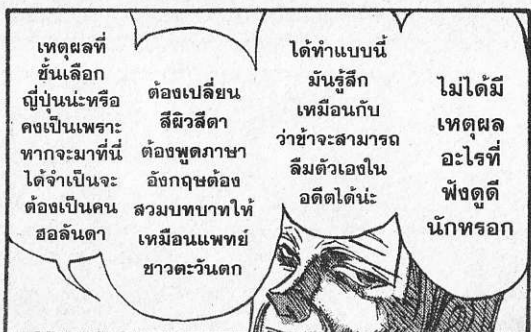
ผ่านฝรั่งเศส
ผ่านฮอลันดา
ไม่ว่าจะเดินทาง
ผ่านไปขังที่ไหน ๆ
ก็ทำงานเป็นหมอบ้าง
หาความรู้เพิ่มบ้าง
คอยพยายามทำตัว
ให้ยุ่งอยู่เสมอ

หาก
ไม่ขันแต่
ขันคงพร
นึ่งถึงวัน
นั้นขึ้นม
อีก

วันที่เธอ
หายไประดม
กับเปลว
เพลิง

ท่ามกลาง
ทุ่งดอกไม้
แห่งนั้น

เหตุผลที่
ฉันเลือก
ญี่ปุ่นหรือ
คงเป็นเพราะ
หากจะมาที่นี่
ได้จำเป็นจะ
ต้องเป็นคน
ฮอลันดา

ต้องเปลี่ยน
สีผิวสีดำ
ต้องพูดภาษา
อังกฤษต้อง
สวมบทบาทให้
เหมือนแพทย์
ชาวตะวันตก

ได้ทำแบบนี้
มันรู้สึก
เหมือนกับ
ว่าข้าจะสามารถ
ลืมตัวเองใน
อดีตได้นะ

ไม่ได้มี
เหตุผล
อะไรที่
ฟังดูดี
นักหรอก

คุณพอ
หมดเป
หมายไป
ชีวิตแต่
หรือคง
เป็น

ตุ๊กตา
หรือ
ครับ

จุด
มุ่งหมาย
แต่แรก
ของชั้นกับ
น้องชาย
ก็คือ

การสร้าง
หุ่นเชิด
ให้ได้คล้าย
มนุษย์
ที่สุด

พื้นที่เคยคิดจะ
ทำให้เสร็จสมบูรณ์
อยู่หรอก

แต่ชั้นในตอนน
ี้ต่างกับในสมัยก่อน
อย่างสิ้นเชิงแล้วละ

ก็
อาจจะ
มีอยู่
อย่าง

เจ้า
นั้น
ใช่

เฮ้
?

จบสิ้น
กันแต่นี้
แหละ

คุณหมอม
ไม่ได้จับ
สินนะ
ครับ!

คุณหมอม
ท่านว่าใน
อดีตท่าน
เคยหนี
ออกจากบ้าน
เพื่อไปเรียน
วิชาไสยใหม่

นั่นเป็น
เพราะท่าน
ตัดสินใจ
จากความรู้สึก
ยึดติดได้
ไม่ใช่หรือ

ถ้าเช่นนั้น
ครั้งนี้คุณหมอม
ก็ต้องทำได้
เหมือนกัน

ทั้งชื่อ
ที่ทำให้
คุณหมอม
ต้องทน
ทุกชไป
ชะ

ท่านนะ
ช่วยคน
เจ็บคน
ป่วยช่วย
ผู้คนมา
ตั้งมากมาย
มาตลอด
ไม่ใช่หรือ
ใจครับ

ข้าจะให้
เรียกว่า
หมอยัง
ไม่ได้
หรอก

ขนาดคนรัก
และน้องชาย
ของตัวยังช่วย
ชีวิตไว้ไม่ได้
ข้ามันก็แค่ได้
กระจอกที่ดื่ม
ไปอึ้ง

ช
ใ
๖๗
๖๖๖

ถ้าฉันคุณหมอม
ช่วยเขียนชื่อ
ของท่านลง
กระตาะให้
ข้าทีครับ

คุณหมอม
ใช้ชื่อ
ใหม่นี้
แล้ว
เริ่มต้น
ชีวิตใหม่
เถอะนะ
ครับ

ซีโร
งาเนะ
?

ชื่อ
คุณหมอม
อ่านแบบ
ญี่ปุ่นใจ
ครับ

คุณ
หมอม
คุณหมอม
อย่าเพิ่งยอม
จบสิ้นนะครับ
สำหรับข้าพเจ้า
เป็นคนที่ยิ่งใหญ
ที่สุดในโลก
เพราะฉะนั้น
เพราะฉะนั้น

ไซจิไซ
!

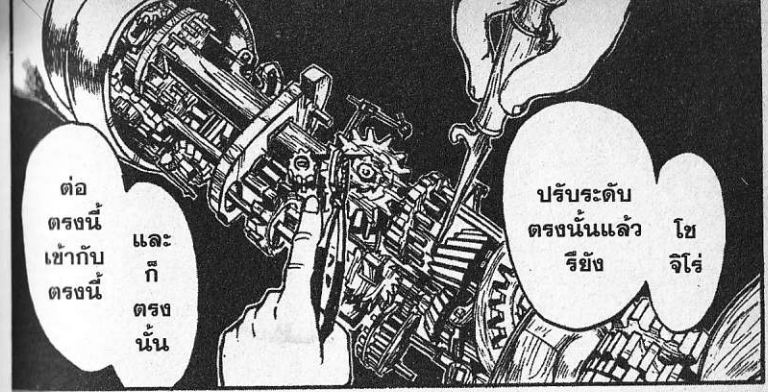

หลังจาก
พวกเขาได้
คุยกันใน
วันนั้นผมกับ
คุณหมอมก็ได้
เป็นศิษย์
อาจารย์
เรื่อยมา

แต่แล้ว
1 ปีให้
หลังก็
เกิดเรื่อง
เศร้ากับ
ผมสอง
อย่าง

หนึ่ง
ในนั้นคือ
การจากไป
ของคุณ
หมอม

ต่อ
ตรงนี้
เข้ากับ
ตรงนั้น
และ
ก็
ตรง
นั้น

ปรับระดับ
ตรงนั้นแล้ว
ซีโร
ไซจิ

เรียบ
ร้อย
ครับ
แล้วถ้า
เชื่อมจุดนี้
เข้าด้วยกัน
การเคลื่อน
ไหวก็จะดี
ขึ้นอีก

จำได้จากตอนที่
ถูกฝึกให้แยก
ชิ้นส่วนตุ๊กตา
กลง่าย ๆ
นะครับ

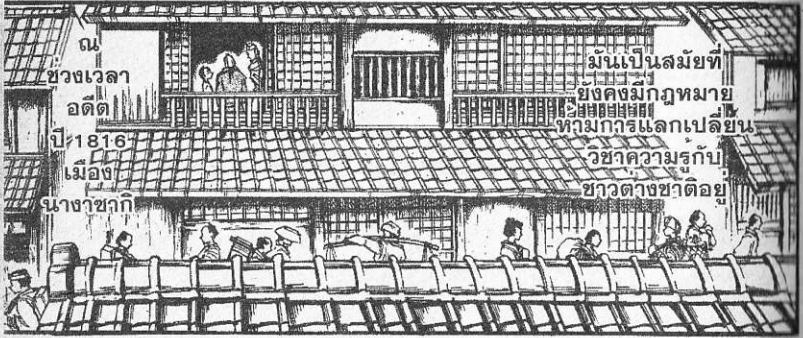
เก่ง
นี่

ตอนที่ 11
ซีโรงาเนะคนเร่ร่อน

พบกับ
อภิจารย์ไปอิง
มาได้ 4 เดือน

ทุก ๆ เทียงวัน
ผมใช้เวลาไปกับการ
ช่วยงานอาจารย์ที่
ชั้นสองของสถาน
อนามัยเรื่อยมา

ณ
ช่วงเวลา
อดีต
ปี 1816
เมือง
นางาซากิ

มันเป็นสมัยที่
ยังคงมีกฎหมาย
ห้ามการแลกเปลี่ยน
วิชาความรู้กับ
ชาวต่างชาติอยู่

ได้ดูอยู่
หรือเปล่า
ความ
ทรงจำ
ของชั้นนะ

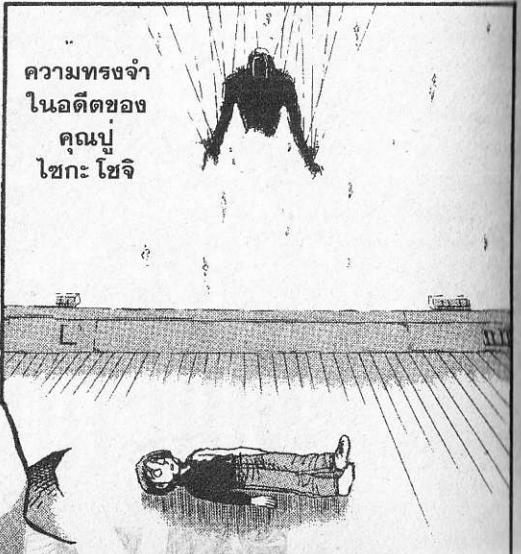
ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
มันกำลังจะ
เริ่มจากจุด
นั้นแหละ

อาจารย์
เก่งจังนะครับ
ทำเพียงออกมา
ได้ประมัต
แบบนี้
การ
เคลื่อนไหว
ไม่มีขีดไร้ที่ติ
ไปเลย

ทำตุ๊กตา
สนุกไหม
ไซจิไร้
?

ตุ๊กตา
ตุ๊กตา
ตุ๊กตา
ตุ๊กตา
ตุ๊กตา

ความทรงจำ
ในอดีตของ
คุณปู่
ไซกะ ไซจิ

นั่นคือ
ความทรงจำ
ที่ผม
ไซกะ มาซารุ
ได้เห็น

ครับ
ไ้การ "ขยับตรงนี้
ให้ตรงนั้นเคลื่อนไหว"
ได้นี้ซึกจะทำให้ผมหลง
เด่นที่ของเครื่องกลไก
เข้าแล้วสิครับ

ตอนนั้น
ข้าเองก็ตกใจนะ
ที่เจ้าซึกชวนให้
ข้าสร้างหุ่น
นี่ตอนนะ

ผมคิดว่าเจ้า
นี่นะ ถูกสร้าง
ขึ้นมาทั้งที่
ก็น่าจะทำให้
มันเสร็จ
สมบูรณ์
นะครับ

ทำให้เสร็จ
สมบูรณ์มันรี
เออนี้มีความ
มุ่งมันดินนะ

ท่านพี่มักจะพูด
เสมอว่า นะครับ
ว่าลงมือทำอะไร
ลงไปแล้วต้อง
ทำจนจบ

เธอ
รัก

ท่านพี่
มากมาย
สินะ

เป็น
ความจริง
หรือครับ
ท่านพี่

ท่านพ่อเอา
แต่ดีแต่ดี
ผมอยู่บ่อยๆ
ก็จริง แต่ท่าน
พี่กลับมักจะ
ปลอบผมอย่าง
อ่อนโยนว่า

อย่าตำหนิ
ตัวเอง
หากได้ทำ
สุดความ
สามารถของ
ตนแล้วอยู่
เสมอๆ นะสิ
ครับ

เงิน
สิน?

เพื่อเรียนรูวิชา
ท่านพี่ตั้งกับ
แถบนำแผน
ที่ตั้งเมืองไปมอบ
ให้คณะแพทย์
ต่างชาติหรือ

ทำแบบนั้น
ตามกฎหมาย
ถือเป็นการขาย
ความลับของ
ประเทศ
มีโทษรุนแรง
เขี้ยวเนครับ

ไปรู้มา
จากไหน
ไซจี้โร่

เอ...
ฮะ...
ฮะ...

ไซจี้โร่
ขั้นสะกิดใจ
อะไรอยู่
อย่าง

ครับ

มีข่าวลือ
เกี่ยวกับ
พี่ชาย
เธอนะ

จากใคร
ก็ช่าง
เถอะ
ท่านพี่

ตอนนี้อยู่
ทันนะครับ
รีบไปเอา
แผนที่คืน
มาเถอะ

ท่านที่รู้ตัวหรือ
แปลว่าทำอะไรลง
ไป ถ้าเรื่องถึงหู
เบื้องบนเมื่อไหร่
ละก็จะทำยังไง

ทั้งหมด
ทำไปก็
เพื่อ
การ
แพทย์

อีกไม่นาน
ข้าก็จะได้เรียน
การใช้สมุนไพร
ปรุงยารักษา
ประสาธ
แล้ว

ถึงจะว่า
เช่นนั้น
ก็เถอะ

ท่าน
พี่!

อย่าให้
พูดมาก
ความ
เลย จากนี้
ฝาก
ด้วยนะ
โซจิโร่

ท่าน
พี่!!

ท่าน
พี่!

ในวันที่
16 เดือน 11
ศักราชขุนกะ
ที่ 13

ข่าวเรื่องชายกบฏผู้ขายชาติด้วยการ
มอบฝั่งเมืองให้ต่างชาติเพื่อ
ลักลอบเรียนวิชาก็ได้สะพัดไปทั่ว

ในสมัยนั้น นักโทษที่
ข้อพิจารณาจะต้องถูก
คุมขังและทรมาน
อย่างหนักในสถานที่
เต็มไปด้วยเชื้อโรค
เช่นนั้นเป็นเรื่อง
ธรรมดาที่นักโทษส่วน
ใหญ่จะติดเชื้อมา
ทางบาดแผล

พี่ชายผมเองก็กำลัง
เป็นเช่นนั้นเมื่อ
ร่างกายทรุดถึงขีดสุด
ทางการจึงยอมให้มี
แพทย์มาตรวจอาการ

คิด คิด

ไม่มีหมอคำนไหน
อยากเหยียบเข้ามา
ที่นั้เพราะหวาดกลัว
เชื้อโรคเวแแต่
อาจารย์ข้งเพียง
คนเดียว

ตามปกติ
นายแพทย์
ต่างชาติจะ
ไม่ได้รับ
อนุญาตให้
ทำเช่นนี้

แต่เพราะว่า
ท่านพี่เคยมี
บุญคุณกับเจ้า
หน้าที่มา
แต่ก่อน

จึงพอจะ
มีการ
ขอมให้
กันได

ที่ผม
เข้ามาที่
คิมซังนี้
ได้ก็
เช่นกัน

โฮจิโร่ !!

ท่าน
พี่!

ห้าม
พูดคุย
ระหว่าง
ต้องโทษ

ขอแค่
ครั้งนี้
ครั้งเดียว
เถอะนะ

อีก

ข้าไปดูวาระ
สุดท้ายของ
ท่านพี่มานะ
ครับ...

วาระ
สุดท้าย

เพราะท่านพี่
เคยสอนข้า
ว่าลงมือทำ
อะไรลงไป
แล้วต้องทำ
จนจบ

เพราะ
เช่นนั้น
เจ้าจึงไป
ทนต์เรื่อง
แบบนี้
มาขึ้นรี

เพราะว่า
ข้าจะเป็น
คนไม่เอา
ไหน

ข้าคิด
แต่เพียง
ว่าอย่าง
น้อยก็
อยากจะทำ
อย่าง
ที่ท่านพี่
เคยสอน
เอาไว้
ให้ได้

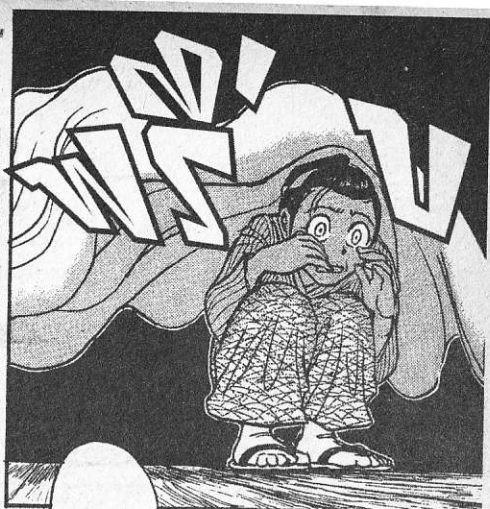
ลงมือทำ
อะไรลงไป
แล้วต้อง
ทำให้
จบ

ข้าจะต้อง
มองสิ่งต่าง ๆ
โดยซึ่งหน้า
และขมขื่น
ความเป็นจริง
ของสิ่ง ๆ นั้น
ให้ถึงที่สุด

ไปดู
วาระท่านพี่
มา

ข้าไม่ได้
กะพริบตา
แม้สักครั้ง
เลยนะ

เจ้านะ
ไม่ใช่คน
ไม่เอาไหน
หรอก

อะ
อาจารย์

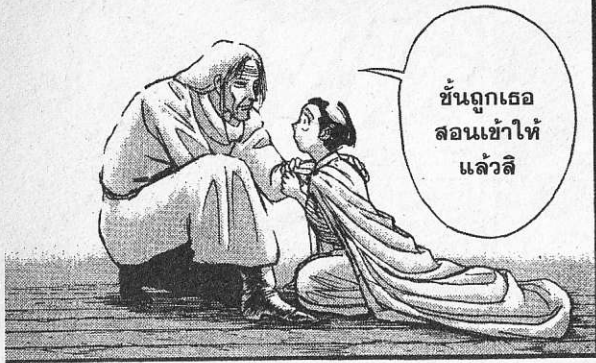
คนที่
เป็น
อาจารย์
นั้น
คงต่าง
หาก
ใจโร

เอ

เรื่องราวต่าง ๆ
ที่ได้เกิดขึ้น
ไปแล้วนั้น
ไม่ว่าจะดี
จะเลว

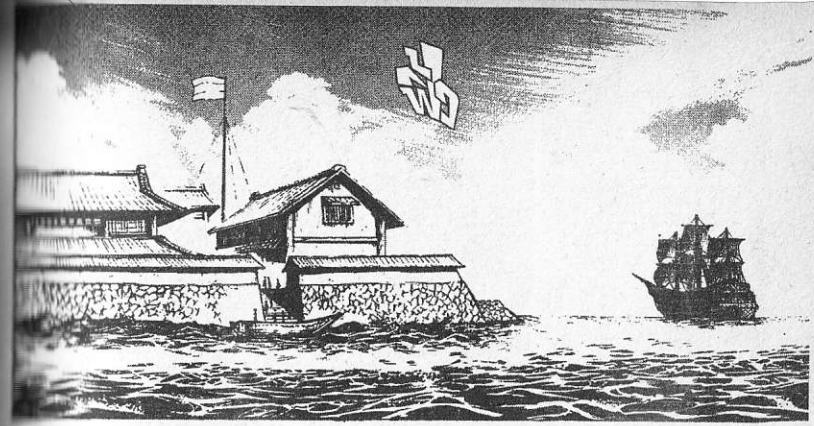
สิ่งที่
คนเราควร
ทำก็คือการ
เผชิญหน้ากับ
มันและยอม
รับในสิ่งที่
เกิดขึ้น

ฉันถูกเธอ
สอนเข้าใจ
แล้วสิ

ท่าน
อาจารย์
พูดเรื่อง
อะไรนะ
ครับ

เรือ

ผมมานึก
ได้อะ
ทีหลัง

ว่าตอนนั้น
ท่านอาจารย์
เหมือนกับจะพบ
คำตอบของอะไร
บางอย่างที่เคย
ก่อกวนใจมานาน

ไซจิโร่

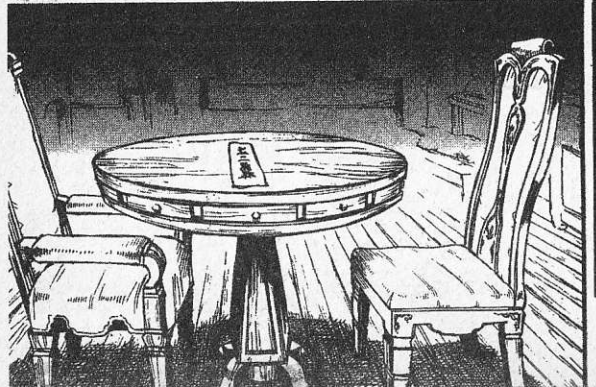

วันนี้ฉัน
จะลงเรือ
กลับ
ฮอลันดา

วันที่ 18
เดือน 7
ปีเดียวกัน

ท่าน
อาจารย์
?

กลับไปยัง
สถานที่ที่
แยกกับ
โดงชาย
มา...

โปรดยกโทษ
ให้ด้วยที่จากไป
โดยไม่บอก
กล่าว

เพราะฉัน
เคยต้อง
แยกจาก
สิ่งที
สำคัญต่อ
ตัวเองไป
มากมาย

ดังนั้นแล้ว
จึงไม่ยาก
จะกล่าวคำ
อำลาอีก

แต่ไหนแต่ไร
ชั้นหนึ่งจาก
การเผชิญ
หน้ากับ
ความจริง
มาตลอด

ลงมือทำอะไร
ลงไปแล้วต้อง
ทำใหม่จนจบ

บางทีนั้น
คงเป็นหน
ของคนเป็น
ของคนที่
สิ้นใจซะ

โศกไร
ท่านะ

ไม่ได้สนุกกับ
การประดิษฐ์
แบบนั้นมานาน
มากเหลือเกิน

นาน
แสนนาน
จริงๆ

มันเป็นสิ่งที่
ชั้นเคยอยากจะ
ทำร่วมกับ
น้องชาย
มาตลอด

ซีโกะ
นี่นา
!!

ท่าน
อาจารย์
อิง...

พวก
พวกเรา
โดนพบ
กันอีก

ถึง
ตอน
นั้น

มกสรวง
หุ่นขีด
ด้วยกัน
อีกนะ

ข้ายังมี
เรื่องอยาก
ให้สอน
อีกตั้ง
มากมาย
แท้ ๆ

ไหนว่าจะ
ช่วยสจ่าท
หุ่นนั้นด้วย
กันสองคน
จนเสร็จไซ

โงะจาคอบ
พูดภาษาซากิมา 4 ปี
ได้อะไรมาบ้างไหม

อืม...
ได้ซื้อญี่ปุ่น
มานะ

โฮ... จากใครกันนะ
จากท่านโชกุนหรือ
ไซ?

จาก
น้องชายนะ

ฉากที่ 12 สองคน

ปี 1641
บนหน้า
ที่นอก
ทะเลจีน

นี่...เจ้า
มานูเอล
ก็เห็น
ละ

ขอบ
คุณ
มาก

ไซจิโร่

เฮ...
ไปเข้า
ไปคนแล้ว
นะ...

คุย
เรื่องอะไร
กัน

ไปอยู่
ตรงนั้นมันจะ
มองอะไรเห็น
ด้วยรี?

ที่ลือกันถึง
มีผีสาวหัวเรือ
เป็นความจริง
หรือนี่

จาก
ซีโรงา
นะ

เจ้า
มานูเอลนะ
คนเข้าเวร
เมื่อคืน
วาน

แล้วมัน
ก็แอบ
พกเหล้า
ไปเหมือน
เคย

แต่พอดกติกเข้า
มันก็ได้ยินเสียงคน
ร้องเพลงดังแผงมา
กับเสียงคลื่นทะเล

พอมัน
มองไป
ตามเสียง
เท่านั้น
แหละ

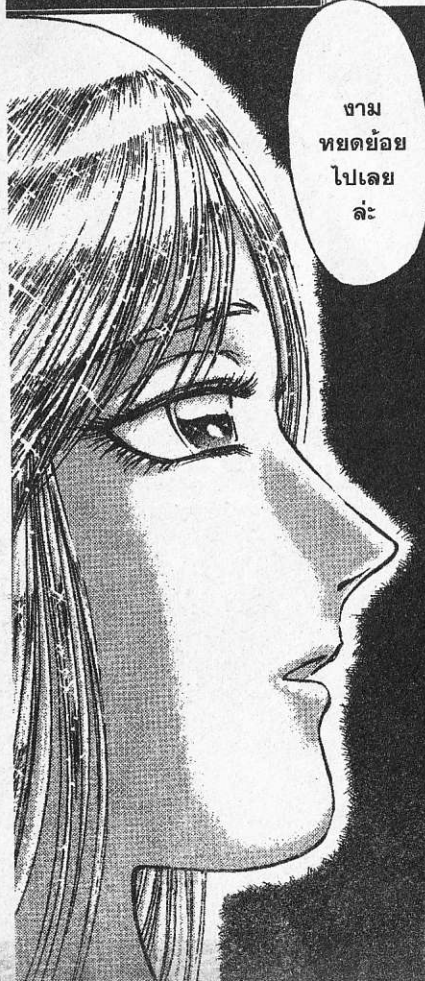
ตอนที่ 12
สองคน

เจ้านั้น
ตะลึงไป
เลยล่ะ
ที่จริงเจ้านั้น
ดื่มไป
จนमतนั้น
ก็เป็นไปได้
ว่าน่าจะ
ตาฝาดอยู่

แต่ที่
กว่านั้น
มีสาร
นั้น

งาม
หยดข้อย
ไปเลย
ล่ะ

หญิงสาว
ร้องเพลง
นี่...

ยังกับเรื่อง
ของแม่มด
แห่งรอเรโด
เลย

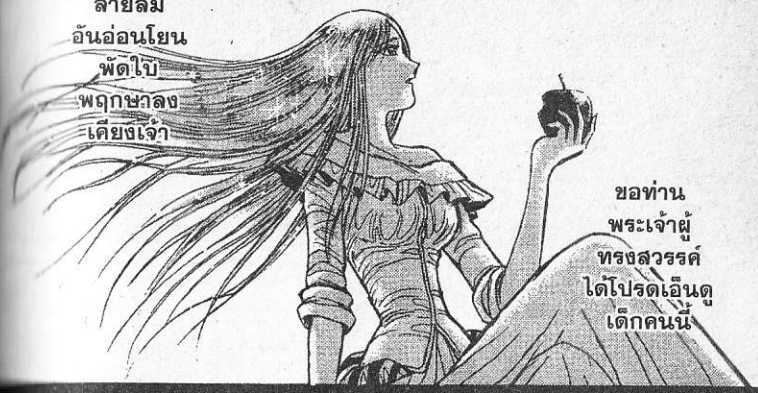
แต่เห็น
มันว่า
เพลงที่
นั้นร้องฟัง
ไม่เหมือน
กับคำสาป
ชั่วร้าย
เลยนะ

แบบไหน
หรือ

เหมือนจะ
เป็นเพลง
กล่อมเด็ก
ล่ะนะ...

เด็ก
เด็ก
เด็ก

สายลม
อันอ่อนโยน
พัดไป
พฤษภกลง
เคียงเจ้า

ขอท่าน
พระเจ้าผู้
ทรงสวรรค์
ได้โปรดเอ็นดู
เด็กคนนี้

ไปรอด
หม่อม
เจ้า

ประทานพร
ให้กับเขา
ด้วยเถิด

พอมัน
ลงไปดู
เธอก็หาย
ไปแล้ว

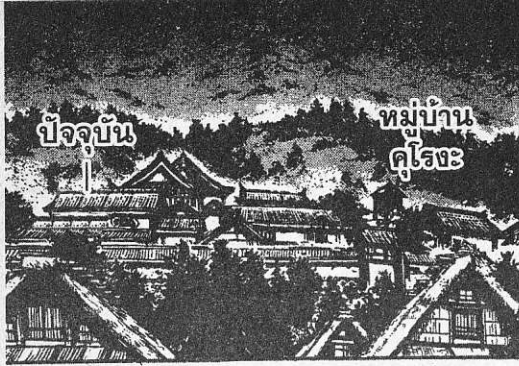
ไรว่า
ผีรอบนี้
หม่อม
ชั่ว

ผีร้องเพลง
กล่อมเด็ก
เรอะ
จะบ้าตาย

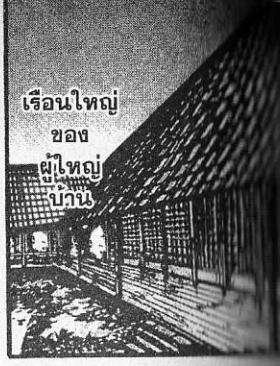
เฮ
นอน
กัน
เถอะ

พรุ่งนี้
ก็จะถึง
นางาซากิ
แล้ว

ปัจจุบัน

หมู่บ้าน
คูโระ

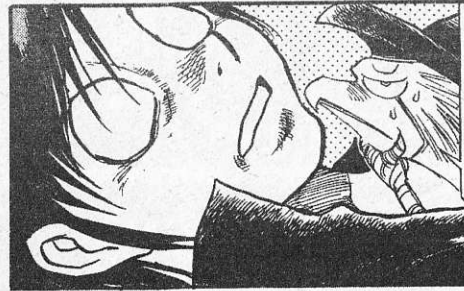
เรือนใหญ่
ของ
ผู้ใหญ่
บ้าน

นี่!

นี่

ท่าน
ซาตา
โชนิ

ท่าจะยุ่งล่ะสิ
โดนพวกคูโระ
กรอกนำ
ประหลาดเข้าไป
หมดสติร่วม
10 นาทีแล้วเนี่ย

เห็นว่า
เป็นซาตัง
ทำให้เห็น
ความทรงจำ
ของท่านก่อน
หรือไงเนี่ย

จันท่าน
ซาตาโชนิ
ก็คงกำลังฝัน
เห็นเรื่อง
พวกนั้นอยู่
สินะ

วัก!
ขยับไป
ไหนไม่ได้
เลยเรา

เขากำลังฝัน
เห็นความ
ทรงจำ
เก่าเพื่ออะไร
ผู้ใดจะ ธิบ ๓
คิดขึ้นมา
เพื่อ ท่าน
ซาตาโชนิ

เป็นอย่างที่
กิริฟอนคง
เข้ามาทุก
ประการ

เป็นอยู่อย่างเดียว
ที่ผมคือไซกะ
มาซุ ชณะนี้ผม
กำลังท่องไปใน
ความทรงจำ
ของคุณไปด้วย
ความเร็วสูงอยู่

ได้พบกับ
อาจารย์
ไปอิง

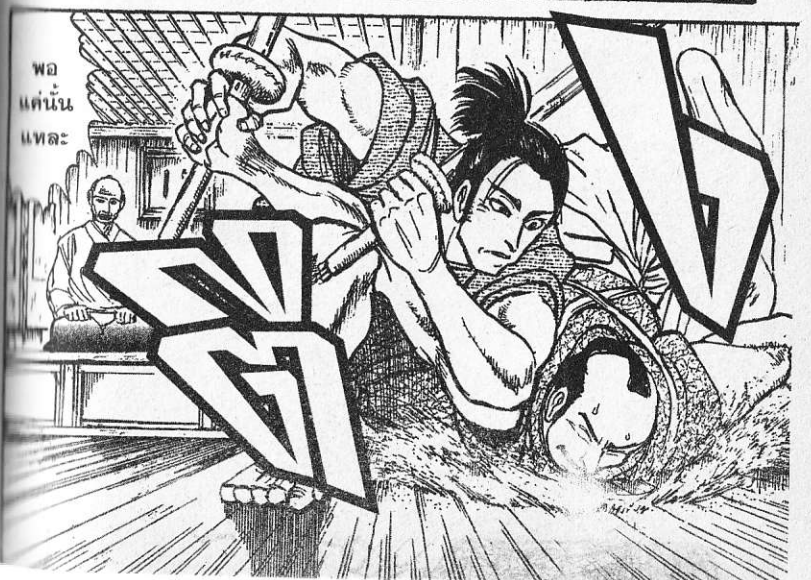
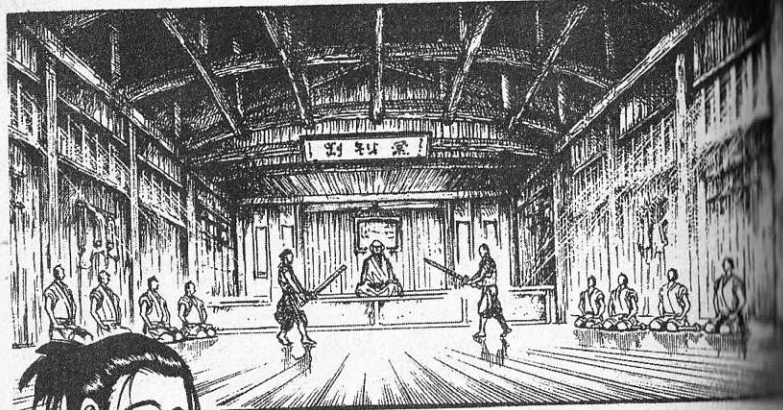
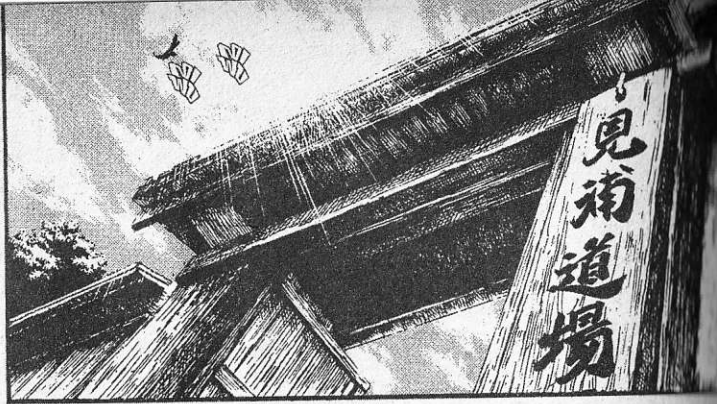
ความเศร้า
และก้าว
พลัดพราก

ชื่อเต็มของ
คุณปู่ตอนนั้น
คือ
นายตะ ไชจิโร่
และนั่นก็เป็น
โลกนั้นด้วย
เหมือนกัน

หลังจาก
แยกกับอาจารย์
ไปอิงมาได้
25 ปี

ปี 1842
ศักราชเท็นโป
ที่ 7 3 เดือน
นางาซากิ

ไซจิโร่ เจ้าจับ จังหวะ ทุ่มได้ ตีมาก

ครับ

คำนับ !!

ขยับ พระคุณ มาก ครับ

แต่เอ่อ... ถึงจะว่าฉัน แต่ข้าแพ้ ผู้หญิงนา

เจ้าก็เป็น ชะเจี้ย อายุ ปูนนี่ถึงได้ ยั้งโสดอยู่ นะสิ

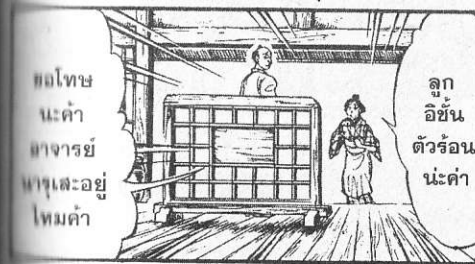
สู้เจ้า ไม่ได้ จริง ๆ ไซจิโร่

นี่? ก็ เรื่อย ๆ น้า

เรื่อย ๆ บ้าอะไร เจ้าหมอนี่....

นี่... ไทชท์ เฮคิจิ

เฮคิจิ เจ้าคน เจ้าคาบ หน่ามัน ล่าสิ

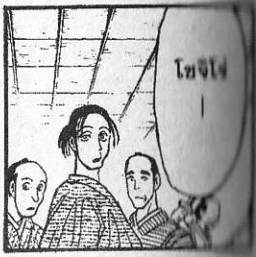
ขอโทษ นะคำ อาจารย์ หาธุระอยู่ โทมคำ

ลูก อีซัน ตัวร้อน นะคำ

กิดูเต๊ะ หน้าตาเอื้อยยัง กะคนเพิ่งตื่นอยู่ ตลอด แต่กลับ ฝีมือดีที่สุดใน สำนักแบบเนี้ย เห็นแล้วมันน่า หงุดหงิดคนโก

เจ้านี้ กิวาจา เสียตแห่ง ไม่เปลี่ยน เลขนะ

ไซจิโร่

ครับ

แวะที่ เรือนข้า หนอยสิ จะให้ยาและ เขาขงซา ให้

ข้า

ดูท่าอาจารย์ กะจะจับคู่คุณ ขงซาอะกับเจ๊ ให้ได้แต่งงาน เพื่อให้สืบพลก สำนักขงล่ำ สิเนี่ย

เฮ้ ฮึบ !!

พลกภัยครับ ฟ่านอาจารย์ พลกมีงานด่วน จำต้องขอตัว ก่อน

ซัด ซัด ซัด

จริง
เลยน้ำ
ไซจิโร่

นั่นสิ...รู้ตัว
อีกทีมันก็กลายเป็น
คุณหมอมือหนึ่ง
ของเมืองนางซาซากิ
ไปแล้ว

กาลเวลา
เปลี่ยนคน
ได้จริงๆ
แะ

โอ้...
อาจารย์ไซจิโร่
ออกวิ่งอีก
แล้ว

คงกำลัง
จะไปรักษา
คนแน่ๆ
เลย

เปลี่ยนไป
มากจริงๆ
เลยนะ

บาไป 36 แล้ว
ยังโสดอยู่เลย
เนี่ย

ทั้งๆ ที่ทั้งเมือง
มีแต่คนอยาก
เป็นพ่อตางะ
ยกลูกสาวให้เพิ่ม
แต่พ่อคุณปฏิเสธ
กลับไปหมดเลย
ว่า...

ซ่านะ...ตอนนี้
สนแต่การปรุงยา
และประดิษฐ์
ตุ๊กตากลเท่านั้น

เปลี่ยน
จนแปลก
ไปเลย
วู้

นี่ถ้าจะให้คุณ
หมอมองสงสัย
จะต้องระดับบิดา
ปริศนา "ตะยู"
แล้วมันงั้น
?

บิดา
ปริศนา
ตะยู?
ใครกัน
นะ?

อ้าว
ในแง่ไม่
สู้จัก
หรอ

เขาสือกัน
ให้แฮตเป็น
นางบำเรออัน
ดับหนึ่งชั้น
โออิรินของ
มารุยามาเลย
นะเพีย

อ้อ...นางบำเรอ
ที่เขาว่าใบหน้า
งามยิ่งมีเส้นที่ไม่
เหมือนใครจนเป็น
ที่พรีำเพื่อของแขก
ทั้งหลายนะหรือ

ได้ยินมาว่าเธอ
เดินทางมาจากเอโดะ
หรือไม่ก็จาก
ประเทศใกล้เคียง

เข้ามาเพียงปีเดียว
จากสตรีโรนามก็
กลายเป็นตะยูแห่ง
มารุยามาเร็วจน
ไม่มีใครตั้งตัวทัน

จะ
ไปไม่มีเรื่อง
เก่าแปลกๆ
เกี่ยวกับเธอ
อยู่
ด้วยนะ

เห็นว่าเธอนะ
มีวิชาความรู้
ติดตัวหลายอย่าง
ทั้งที่เรียกว่า
ดาราศาสตร์เอะ
ภาษาศาสตร์เอะ
แถมปรุงยา
เป็นด้วยนะ

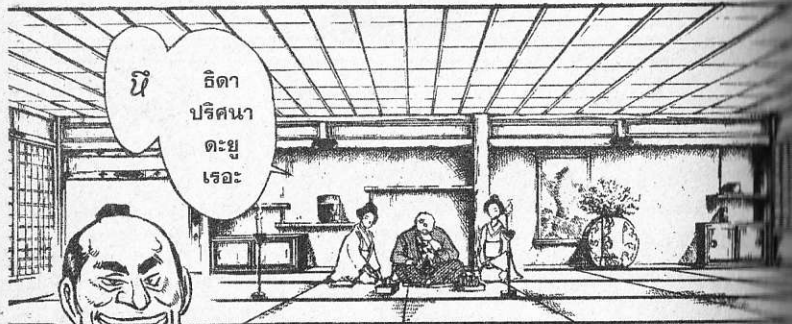
เธอ
มีความรู้
ทางการ
แพทย์
ด้วยนะ
บางคน
ป่วยก็ไป
ขอให้เธอ
ช่วยหายดี
กลับมา
ทุกคนเลย
ละ

เออ
แปลก
ดีแะ
!

พ่ายๆ คุณหมอม
ดูเหมือนกัน
นะเนี่ย

แต่ที่แปลก
ไม่ใช่เพียงแค่นั้น
นะ....

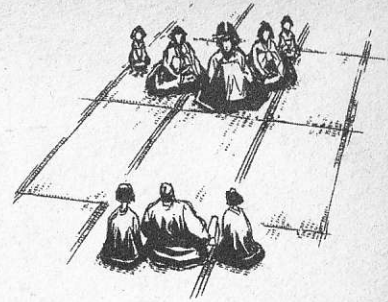

หากซีฟ
ท่านไร้
ซึ่งอายุ
ขัย

ซีฟท่านนั้น
จะตำรงเพื่อ
สิ่งใด

อะ
อะไร
นะ

มะ...
มีเรื่อง
แบบนั้น
ด้วย
หรอะ

นายท่าน
กิดงไม่
ทราบ
สินะคะ

คำ
ตอบ
นั้น
นะ

อะ
ตะยู
เกิด
เรื่อง
แล้ว
ครับ

มีอะไร
หรือ
เจ้าคะ

เด้าแก่
นากายามา
อาการทชด
ลงอีกแล้ว
ครับ

พิกน้ท่าน
นากายามา
หัวใจไม่
ค่อย
แข็งแรง
อยู่

ทราบแล้ว
ชั้นช่วยเตรียม
ห้องให้ด้วย
นะ...

แต่ว่า
เรียกหมอ
มาแล้ว
นะครับ

ว่าใจ
นะคะ

ต้องรบกวนตะยู
อยู่เสมือเด้าแก่
ก็เกรงใจครั้งนึ
เลยเรียกหมอจาก
ในเมืองมานะ
ครับ

เอ้อ
แต่คนๆ นึ
เป็นถึงคุณหมอ
อันดับหนึ่ง
แห่งนากายากิ
เลยนะครับ

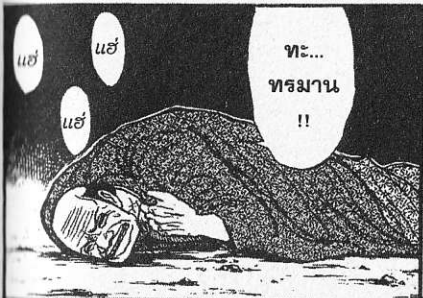
หมอจากใน
เมืองฝีมื้อ
ไม่พอรักษา
อาการนึ
พรอกนะคะ

ปี 1840
ศึกราช
เทินโป
ที่ 11

ทางเดิน
เลียบทอด
นางซาวากิ

ฉากที่ 13-การพบเจอ

แฮ้

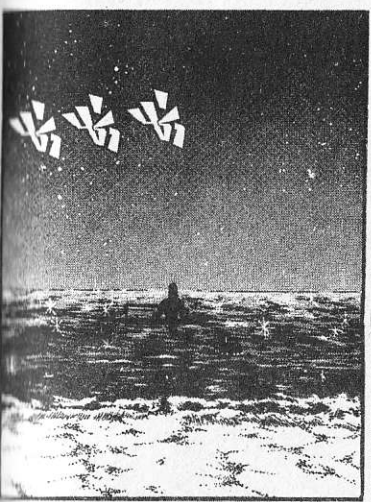
แฮ้

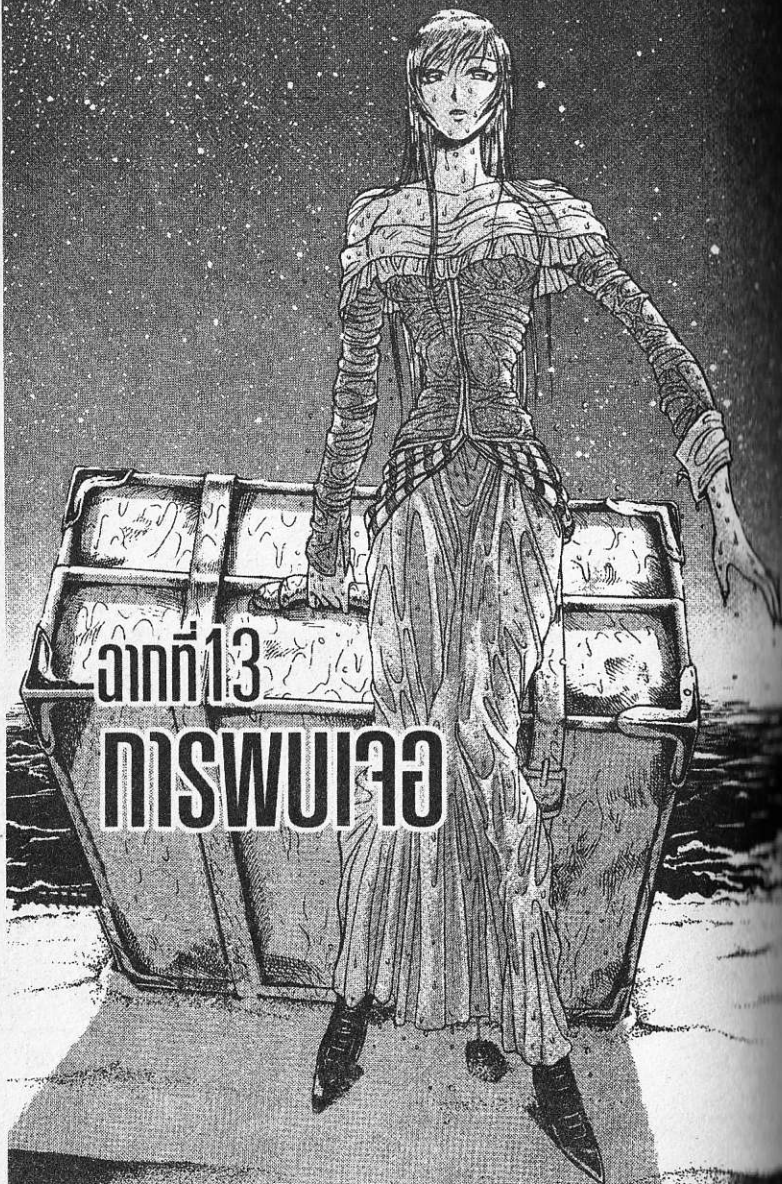
ทะ...
ทรมาน
!!

แฮ้

แฮ้

ฉากที่ 13
การพบเจอ

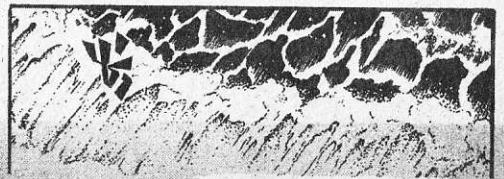
เป็น
อะไร
หรือ
เปล่า
คะ

นะ...
นาง
สวรรค์
รี?

ไม่ใช่
ค่ะ...

นามขำ
คืออัน
อันเจรีน่า

ขอบใจนะ
รู้สึกค่อย
ยังดีขึ้น
แล้วละ

ไม่น่าฝัน
เดินเท้าทั้ง ๆ
ที่ป่วยเลย
ให้ตายสิ

เป็นโรค
หัวใจยังต้อง
เลี้ยงการ
ออกแรง
นะคะ

ข้าชื่อนากายามา
บุนจูโร่เป็น
เจ้าแห่งของ
สถานเรจิรมย์
มารุยาม่า

หือหือ
เธอพูด
ภาษาที่นี้
ได้คล่อง
ดีนะ

!

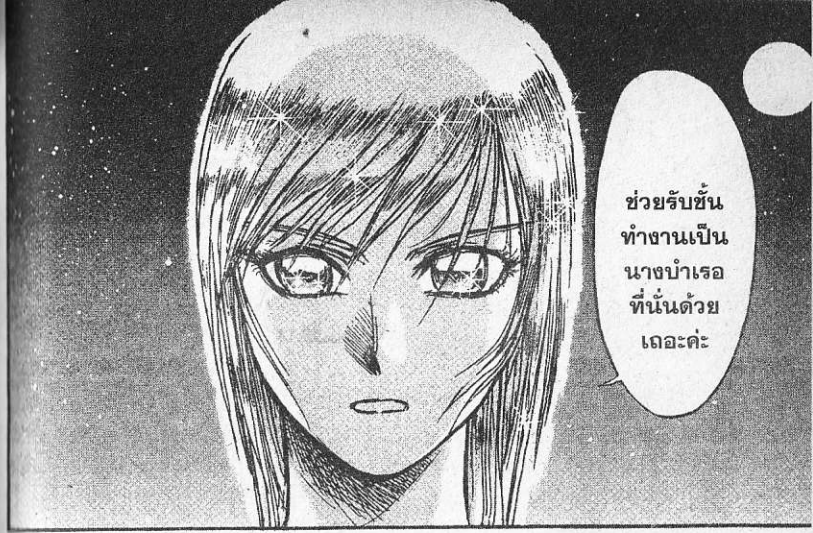

เจ้านะ
จะลักลอบ
เข้าประเทศ
สินะ

วางใจเถอะ
ข้าจะไม่บอก
เรื่องเจ้ากับ
ใครหรือ
รีบไปก่อนที่
ใครจะมาเห็น
เถอะ

สถานเรจิรมย์
มารุยาม่า
สถานบริการ
เพียงแห่งเดียว
ที่ทางการยอมรับ
และมีขนาดใหญ่
ที่สุดในญี่ปุ่น
หรือคะ

ท่าน
นากายามา
มีเรื่องจะ
ขอหรือ
นะคะ

ช่วยรับชั้น
ทำงานเป็น
นางบำเรอ
ที่นั่นด้วย
เถอะค่ะ

ฮ่า
ฮ่า

ที่นี่
นะระอะ
สถาน
เรชมย
มาชยามา
ที่ราลือ
กัน

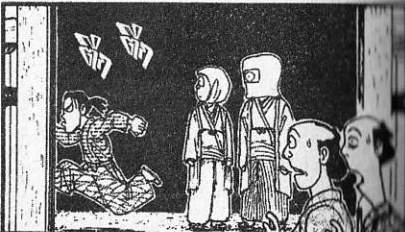
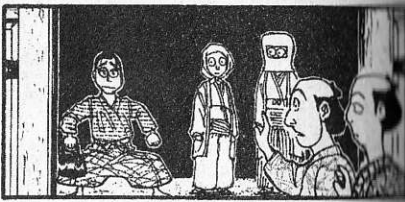
เกิดมา
36 ปี
เพิ่งจะ
ได้มา
พบกับ
เขานี้
แหละ

ไม่ค่อยจะ
เหมาะกะกับ
ข้าเท่าไร
แสะที่นี้

แบบนี้ถ้า
ไม่เพราะมี
คนไซก็ไม
อยากไผลมา
เท่าไรพรอก

อ๊ะ
อาจารย์
ไซจิเ่ง
ทางนี้
ครับ

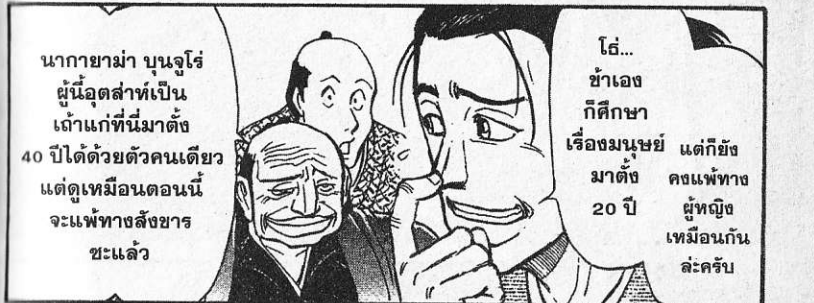

ได้
อาจารย์
ช่วยไว้
แท้ ๆ

อิซันล่ะ
เป็นท่วง
ท่านจริง ๆ
เจ้าคะ

ร่างกายอ่อนแอ
ลงตามวัยยังต้องใส่
ใจสุขภาพให้มากขึ้น
ด้วยนะครับ

ข้าเนะยัง
แก้ตัวโรค
หัวใจยัง
กำเจ็บจะ
ตายวัน
ตายพรุ่ง
ก็ไม่รู้

นากายามา บุนจูโร่
ผู้นี้ดูส่าห์เป็น
เฒ่าแก่ที่เฒ่ามาตั้ง
40 ปีได้ตัวด้วยคนเดียว
แต่ดูเหมือนตอนนี้
จะแพททางสังขาร
ชะแล้ว

โอ้...
ข้าเอง
ก็ศึกษา
เรื่องมนุษย์
แต่ก็ยัง
มาตั้ง
20 ปี
ผู้หญิง
เหมือนกัน
ละครับ

เรียบร้อย
ที่เหลือกก็ช่วย
เตรียมวัดตุตติบ
ให้ข้าปรองยา
ตามนี้ทีนะ

ได้เลย
ครับ

จริงนะครับ
ตอนแรกที่
อาจารย์มาถึงพอ
ได้เห็นที่นี้ก็เกือบ
จะเผ่นกลับไป
เขี้ยวนะครับ

ชั้น
หรือ?

ขอ
รับกวาน
นะ
เจ้าคะ

ตีขึ้น
แล้วหรือ
คะท่าน
บุญจูโร่

พออาการกำเริบ
ที่โรกลีลาบกเจ้า
ทุกที หนนี้เลย
เรียกท่านอาจารย์
เขามาแนะะ

ไม่ลาบาก
หรอกคะ
ข้าเองก็ดูแล
รักษาท่าน
มาตลอดจะให้
ใครมาตรวจ
ทุกข์ฯ ได้ใจกัน
เจ้าคะ

ข้า
ไม่ได้
ขุ้ย
นะ
เฮ้ย

โออิรินที่มา
วันนี้เป็นถึง
คุณหมอบ
อันดับหนึ่ง
ของเมือง
อาจารย์
นารุเสะ ไชจิโร่
เขี่ยวนะครับ

ทวิตติ
|

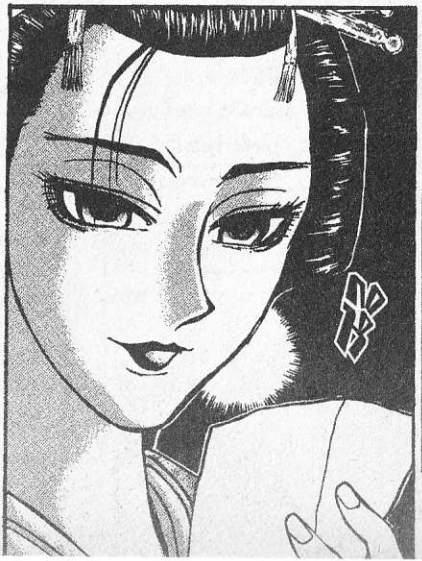
อะ...
งาม

โธ
มาแล้วพี่
โทโนะ
ตะยู

ขอดู
รายการ
นั้นหน่อย
สิ...

ครับ

คุณหมอบ
สมนไพร
ตัวที่สอง
เชิดจิวทัน
ไม่จำเป็น
ต้องใช้นี้
เจ้าคะ

อะไรนะ

ลองว่า
เหตุผล
มาสิ

เซคิริวทัน
กระตุ้นการ
ไหลเวียนโลหิต
ได้ดีก็จริงแต่มี
โอกาสส่งผล
ข้างเคียงต่อ
ร่างกายสูง
สรรพคุณไม่
คุ้มเสียขง

ดังนั้น
ความรู้ทาง
การแพทย์
ของท่าน
คงจะโบราณ
พอๆ กับ
เครื่องมือที่
ท่านใช้นั้นแหละ

นี่มันเครื่องมือ
ที่ข้าได้มาจาก
คนที่ข้านับถือ
ที่สุดมันเป็น
สิ่งสำคัญที่สุด
สำหรับข้า
เชียวนะ

โออิ
รัน

จะผลสมยาระจับ
อาการทั้งที น่าจะ
พินิจพิถันในการ
เลือกวัตถุดีบให้
มีประสิทธิภาพได้
มากกว่านี้

ถ้า
เป็นข้า
ละก็
แค่โน้
สบาย
มาก

โทโนะ
ทำไมเสีย
มารยาทต่อ
ท่านอาจารย์
แบบนี้

ขอภัยที่
อาจทำให้
ท่านไม่
พอใจ

ข้าเอง
ก็คงต้อง
ขอตัว
แค่นี้
ก่อน

ข้า
ยัง
ไล่ด
เพ็ช

เพื่อรักษาคนไข้
จะมามัวห่วงเรื่อง
มารยาทไม่ได้
ทรอกเจ้าคะ
จริงไหมเจ้าคะ
อาจารย์

แล้ว
อุปกรณ์
รักษาของ
อาจารย์

เห็นได้ชัดว่า
เป็นของ
สลัดดาเมื่อ
ราวๆ 20 ปีก่อน
จะไม่โบราณ
ไปหน่อย
หรือเจ้าคะ

แล้วก็นะ
ท่านรีบๆ
กลับบ้านไป
ไม่ดีกว่า
หรือ?

เดี๋ยว
คุณนายที่
โบราณพอๆ
กันจะคอย
นานเอานะ
เจ้าคะ

ก็ถูก
ของ
เจ้า

อะไรกัน
ยัยนี้

ท่าน
อาจารย์
ขอลอภัย

เอ๋

ข้าเห็น
ว่าท่านน่าจะ
เป็นคน
เก็บ
ความลับ
ได้ดีนะ

อืม
ครับ

ตอนเด็กข้าเอง
ก็มีความลับต้อง
ปิดอยู่เหมือน
กันนี่

โปรดอภัย
ให้ความรู้
มารยาท
ของ
ตะขุด้วย

แม้จะ
ไม่น่า
อภัยให้
แต่
ไหน
ก็ตาม

จะ...เซย
หน้าขึ้น
เดอะ
ครับ
ข้าไม่
คิดติดใจ
เอาความ
อะไร
หรอก

ทุกคน
ช่วยออก
ไปที

ตะ...แต่
เจ้าแก่

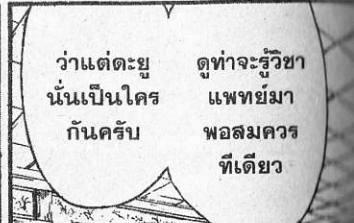

ไม่
เป็นไร
หรอก
คนๆ
นี้
เชื่อใจ
ได้นะ

ยกโทษ
ให้รี
ท่าน

อืม

ว่าแต่ตะขุ
นั่นเป็นใคร
กันครับ

ดูท่าจะรู้วิชา
แพทย์มา
พอสมควร
ทีเดียว

เจ้าแก่ถึงกับ
ยอมออกมารับแทน
เซียวหรือนี่

ท่านคงเคยได้ยิน
สมญาของตะขุที่ว่า
"ธิดาปริศนา"
มานั่งสินะ

อว

สันจุมกโตงคม
ดวงดาโต
เจ้าหน้าแบบนี้
ไม่มีให้เห็นใน
นางงาซากิ
หรอกนะ

หรือ
ว่า

ใช่แล้ว
ธิดา
ปริศนา
ตะยูนะ

เป็นชาว
ต่างชาติ

ชื่อว่า
อัน
เจริน่า

มันเป็นคืนที่
อากาศดีขยงนง
ซาจคิดโซทาง
ฉอมในการเดิน
เทากลับ

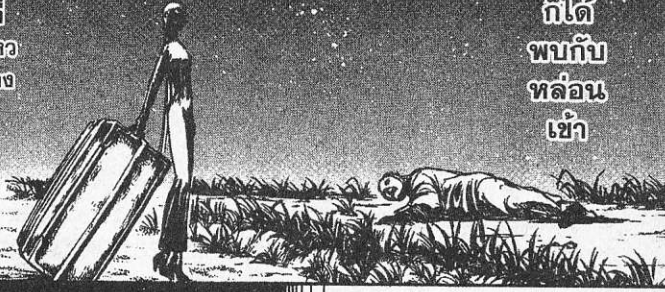
แต่แล้ว
อาการ
ของข้าก็
กำเริบ
ขึ้นมา

ผู้ติดตาม
วิ่งออกไปตาม
หาคนมาช่วย

ข้าจำต้อง
ทนทรมาณ
อยู่ที่นั่น
เพียงคนเดียว

ในตอน
ที่
คิดว่าไม่ไหว
แล้วนั่นเอง

ก็ได้
พบกับ
หล่อน
เข้า

บ้าน่า
ทั้งสี่ตา
สี่ผม

ก็เป็นสี่ตา
หมดไม่ใช่
หรือ

หล่อนมีขา
ที่สามารถ
เปลี่ยนสี่ผม
ได้เพียงชั่วเวลา
เพียงข้ามคืน
นะ

มันเป็น
เรื่อง
เมื่อปี
ก่อน

ตอนนั้น
ข้าก็ลึงกลับ
จากท่าเรือ
ที่เตจิม่า

ในตอนแรก
ข้าคิดว่าเธอ
เป็นนาง
สุวรรณศรีที่
ขึ้นมาจาก
ทะเลเสียวอีก

ทั้งตาและ
ผมล้วนลึง
ประกาศขลิเงิน
แต่กลับรู้
ภาษาญี่ปุ่นดี
ทีเดียว

หลังจาก
ช่วยข้าไว้
เธอก็ขอ
มาเป็นนาง
บำเธอใน
มารุยาม่า

เป็นคน
ตะวันตก
หรือ
หรือนี้
?

จะเหยียบ
แต่ดินญี่ปุ่น
ถ้าลักลอบ
เข้าเมือง
จริงละก็
จะมีโทษ
ร้ายแรง
เขี่ยนะ
ครับ

ประกอบการ
สถานเสริม
จำเป็นต้องเป็น
คนดีมีคุณธรรม
ไม่เช่นนั้นแล้วก็
ไม่สามารถหา
ด้วยผู้หญิงได้

แต่
ถึงข้าจะทำ
เป็นคนดี
คุณธรรม
สักเท่าไร

ก็ไม่สามารถ
คิดหอดึง
เธอคนนั้นได้
เลยจริงๆ

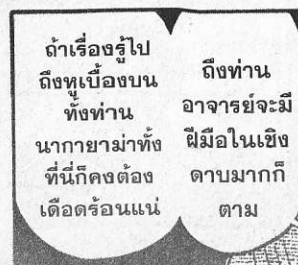

อาจารย์
ช่วย
นำ
ทาง
ที
นะ

เพราะเจ้าแก
เชื่อใจ
อาจารย์มาก
หรือจน
ถึงได้เล่า
เรื่องนี้ให้ฟัง

ในที่นี้เอง
ก็ยังมีคน
รู้เรื่องไม่
ถึง 10 คน
เลย

ถ้าเรื่องรู้ไป
ถึงหูเบื้องบน
ทั้งท่าน
นากายาม่าทั้ง
ที่นี่ก็ต้อง
เดือดร้อนแน่

ถึงท่าน
อาจารย์จะมี
ฝีมือในเชิง
ดาบมากก็
ตาม

แต่ลองเรื่อง
นี้
เกิดแดงขึ้นมา
พวกเราทุกคนใน
สถานบำเพ็ญ
หมายทั่วท่านไป
จนกว่าจะตาย

นี่เจ้าเห็น
ข้าเป็นคน
ยังใจกัน
นะ...?

ข้า
ตอนยังเด็ก
ลักลอบเรียน
วิชาแพทย์จาก
อาจารย์ชาว
ตะวันตกมาตั้ง
1 ปีเชีย
วะเพี้ย

รู้
ความ
หมาย
ของมัน
มั๊ย

แบบนั้น
มันจะโดน
กุดหัว
เอา

ก็
เอ
เต
พินข้า
ก็ได้ฟัง
เรื่องของ
พวกเจ้า

แล้ว
พวกเจ้าก็ได้
ฟังของข้า
แล้ว

หาย
กัน
แล้ว
นะ

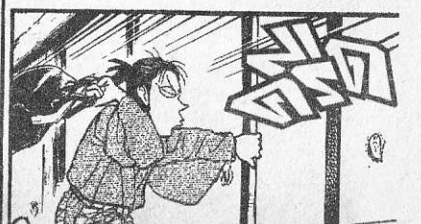
ว่าแต่
หงุดหงิด
ขี้ขี้
เป็นบ้า
เลยเพี้ย
!!

ตั้งแต่
เกิดมา
ยังไม่เคย
เจอใคร
ขี้ขี้
ได้ถึง
ขนาดนั้น
เลย

วางใจเถอะ
ข้าเองก็ไม่อยาก
จะพบบิดาปริศนา
เป็นครั้งที่สอง
หรอก

อาจารย์
ทั้งนั้น
มัน

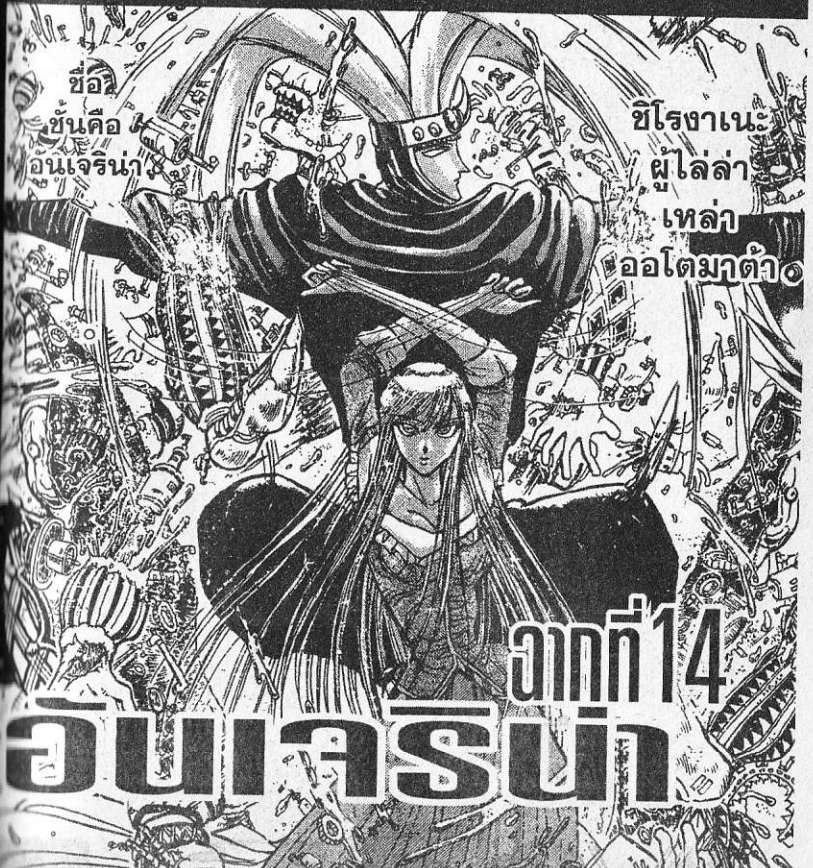

ดุด

นับแต่ลอยได้
13 ขวบ
ชีวิตของชน
ก็ถูกรวดด้วย
คำว่า
ทำ
ลาย
ล้าง

ไม่ว่าจะ
เครื่องจักร
รูปทรง
มนุษย์
ไม่ว่า
จะชิ้นส่วน
ที่แตก
กระจาย

ชื่อ
ซันคือ
อันเจริน่า

ชิโรงาเนะ
ผู้โล่ล่า
เหล่า
อโตะมัตตา

จากที่ 14 อันเกรนิทา

ธิดา
ปริศนา
ตะยู

ท่าน
|
ขอ
ตัว

กรรณานันท์
กับชาวซึกค
ก่อนเกิด
เจ้าคะ

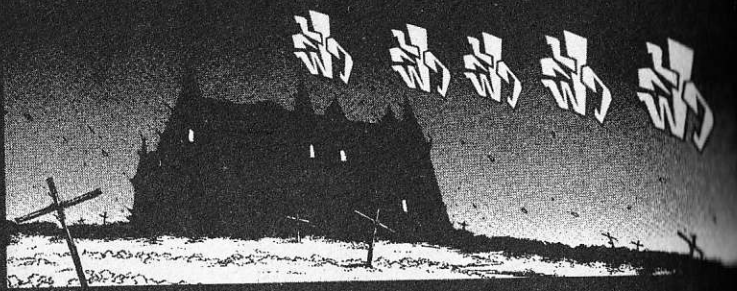
รอ
ก่อน
เจ้าคะ

อ่า
|
เปล่า
นี่...

กรรณานันท์
กับชาวซึกค
ก่อนเกิด
เจ้าคะ

มานึกดูอีกที
ท่านคล้ายกับ
คนที่ข้าเคยเจอ
ในอดีตมาก
ไม่ทราบว่าจะ
ท่านหรือเปล่า
คะ...?

อาจารย์
ลูซิล

อาจารย์
จะพาหนู
ไปไหนคะ
ดึกปานนี้
แล้ว

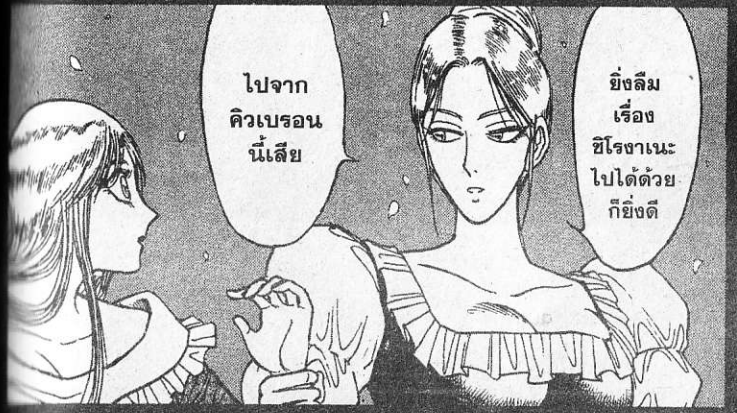

จจะออก
เดินทาง
ไป
ซะเดอะ

อัน
เจริ
น่า

เอ
?

ไปจาก
คิวเบอร์อน
นี้เสีย

ยังลืมน
เรื่อง
ซิโรงาเนะ
ไปได้ด้วย
ก็ยิ่งดี

อะไรกัน

จะให้หนู
ทรยศ
ทุกคนใน
หมู่บ้าน
ฉันหรือ

แล้ว
อย่างหนู
จะไม่มี
ชีวิตอยู่
ที่ไหน
ได้

ก็คงจะต้องเป็น
ชายผู้ที่ตัดสินใจ
จะเคียงข้างเธอ
ไปชั่ววันรันดร์
ล่ะนะ

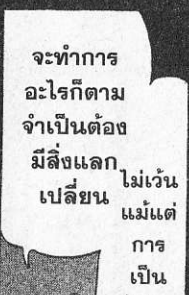
เอา
สิ่งนี้ไป
ด้วย

อะ...
อควอด
วีได้

ระ...
เรื่องนั้น
หนู
!!

จะทำการ
อะไรก็ตาม
จำเป็นต้อง
มีสิ่งแลกเปลี่ยน

ไม่เว้น
แม้แต่
การ
เป็น
ซีโร
งาณะ
ที่อมตะ

ถึงจะมีชีวิต
ยืนยาวมัน
ก็เพียงเพื่อ
ให้ได้อยู่ใกล้
เธอมาตา
เท่านั้น

แต่ว่า
นะ...

ส่วนจะให้
ใครเต็มมัน
นั้น...

ชีวิตนะ
ดับสูญไป
พร้อมกับ
เวลา

เจ้าจะ
ต้องหา
หนทาง
แบบอื่น
ให้ได้

ไม่ถึง
ข้าจะเป็นหมอ
มาตลอดไม่
เคยพบกับ
นางรำที่ไหน
หรือกนะ

เขานั้น
หรือเจ้าคะ
แต่กรุณา
นั่งกับข้า
สักครู่ก่อน
เด้อเจ้าคะ

ฝั่งเคิล เฮอร์มัน
ฮิลินดีก ซันรอนแรม
ผ่านหลายประเทศ
สุดท้ายแล้วก็นั่งเรือ
จนมาถึงญี่ปุ่น

จากวันนั้นมาสองปี
ข้าก็ยังคงไม่มี
เป้าหมายในชีวิต

รอ
ก่อน
เจ้าคะ

บางทีอาจเป็น
เพราะจิตสำนึก
ที่ไหลเวียนอยู่
ในร่างกาย

ข้าได้รู้ว่าชิโรงานะ
เป็นนามที่ได้มาจาก
คนญี่ปุ่นคนหนึ่ง
เพราะเรื่องนี้ติดใจข้า
อยู่ละมังฉันถึงได้นำ
พาให้ข้าเดินทางมา
จนถึงที่นี่

อ่า

นอกจากเป็น
ชิโรงานะ
ข้าก็ไม่รู้จัก
กานอชิโรอิวิต
แบบอื่นอีก
แล้ว

ที่ตามออกไป
ก็เพียงแค่นี้ก็คิดใจ
อะโรบางอยู่ข้าง
เท่านั้น

ข้าเคย
พบกับท่าน
มาก่อน
หรือเปล่า
เจ้าคะ

ไม่ใช่เพียง
แค่นี้
แต่ไม่ว่า
เรื่องใดใน
โลกข้าก็
ไม่มีไฟ
อาลัยอาวรณ์

อะไรกัน
ข้ากำลัง
จะกลับ
นะ

แขกคนที่แล้ว
ของข้ารีบ
กลับไปก่อน
ข้าเลยว่าง
อยู่นะเจ้าคะ

สัก
จอก
เถิด
เจ้า
คะ

ที่มาเป็นนางรำ
ในนางาซากิก็
เพื่อที่จะได้พบเห็น
คนหลาย ๆ
ประเภท
ที่ผ่านเข้ามา

เพื่อปกปิด
ความจริงแต่แก่
บุนจูไรโตให้ข้า
ใช้แบ่งกลบลิ้ม
บอกคนอื่นว่ามา
จากเอโดะ และสอน
ให้พูดด้วยสำนวน
พูดชาววังซึ่งข้า
ก็ได้ทำตามนั้น

หรือจะ
ให้คิดว่า
คุณหมอ
อันดับหนึ่ง
ของเมือง
ต้นผู้หญิง

ฉัน
หรือ
เจ้า
คะ

เออ
ก็ได้
แต่นิด
เดียว
ก็พอ
ไซ้มะ

ฉันนะ
ไม่ท้ออะไร
ในชีวิตอีกแล้ว

เพียง
คน
เดียว

ช่วย
ที!

เพียง
คน
เดียว

ใครก็
ได้ช่วย
ที!

เพียง
คน
เดียว

ช่วย
ฉันที
!!

ตัว
ฉัน

อยากจะละลาย
อยากหายไปซะ
ให้พ้นๆ จากโลก
ใบนี้เต็มที

หาก
ไร้ซึ่งความตาย
ชีวิตก็เป็นเพียง
สิ่งไร้ค่า

บางทีฉันก็อยาก
จะเสียชีวิตไปซะเลย
เพื่อบางทีอาจจะ
สบายขึ้นกว่าที่
เป็นอยู่

แต่เพราะร่างกาย
ฉันมันไม่ยอมให้
เป็นเช่นนั้นได้
สุดท้ายแล้วฉัน
ก็ต้องเดินอยู่ใน
ความมืดมิดเพียง
คนเดียว

รอยยิ้ม
ของเจ้านะ
แปลก
นะ

เอ
?

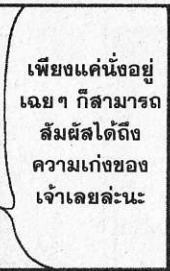

ราวกับ
ตุ๊กตา

ที่
แกสลัก
จากไม้
เลยละ

เป็นนางรำระดับสูง
แสดงว่าเจ้าคงได้
เรียนรู้ดนตรีและ
ศิลปะรวมทั้ง
ความเป็นกุลสตรี
มามากทีเดียว

เพียงแค่นั่งอยู่
เฉยๆ ก็สามารถ
สัมผัสได้ถึง
ความเก่งของ
เจ้าเลยละนะ

แล้ว
เรื่อง
เหล่านั้น
เกี่ยวอะไร
ด้วย
เจ้าคะ

ถึงจะระดับโออิรัน
แต่ก็ไม่ทำให้
รู้สึกดีเลยสักนิด
ข้าคงต้อง
ขอตัว

ก็ขึ้นนี่คือ
ตุ๊กตาสำหรับโล่ล่า
ออโตมาตำนั้นนา

รอยยิ้ม
ของตุ๊กตา
งั้นหรื
ก๊ี้
งั้นสิ

รอยยิ้ม
ของเจ้านะ
สวย
เกินไป
นะสิ

แล้วเมื่อไร
หน้าทีนั้น
ต้องมามีชีวิต
ไร้จุดจบเพียง
ตัวคนเดียว
แบบนี้

จะให้ชั้นยอม
อย่างมนุษย์
ได้อย่างไร
กัน...

หากชีพ
ไร้อายุ
ชีพ
ท่านนั้น
จะดำรง
เพื่อสิ่งใด

แล้ว
หมอนี่
มันอะไร
กัน

ทั้งๆ ที่
ไม่รู้เรื่อง
อะไร
แท้ๆ

ถ้า
ชั้น
ล่ะก็

ถ้า
เป็น
เจ้า
จะทำ
ยังไง

รอ
ก่อน
เจ้าคะ

.....

เห็นมัย
สุดท้ายเจ้า
ก็ตอบ
ไม่ได้
เหมือนกับ
คนทั่วไป
นั่นแหละ

ชีพไร้
อายุชีพ
ชั้นรี
?

ดีจัง

ถ้าเป็น
แบบนี้
ข้าคงได้พบ
กับความรัก
สักทีละนะ

อะเฮ่ม
เมลอจีม
จนได้สิ

คนที่มึ
ความรู้
มากมาย
แล้วอย่าง
ไออิรัน
บดงที่อาจ
ไม่เข้าใจ
ก็ได้

แต่สำหรับ
ข้าแล้ว
ชีวิตนั้น
แสนสั้น

ทั้งที่ข้ามี
อะไรๆ ที่
อยากศึกษา
อยู่มากมาย
เป็นภูเขา

แบบนี้
ก็เลยทำให้
ข้าไม่คิดจะ
แต่งงาน

แล้ว
อย่างข้า
จะทำให้
ผู้หญิงมี
ความสุขได้
หรือเปล่า
ก็ไม่รู้

แต่

ถ้าข้ามี
ชีวิต
นิรันดร์
แบบนี้
ล่ะก็

บางที่ข้า
อาจจะพบ
รักกับ
ผู้หญิงสักคน
ได้....

แต่
ว่า

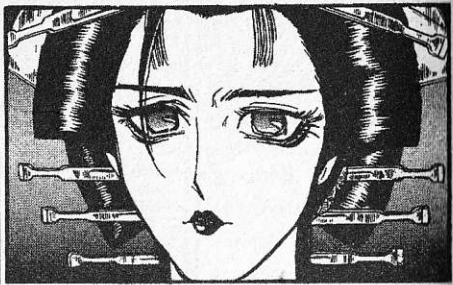
ถ้าหากมีคน
ที่
ลำพองในตัวเอง
จนตู่ถูกคน
รอบข้างอยู่
คนแบบนี้ข้าก็คง
ไม่ต้องการช่วย
เกี่ยวด้วย

นี่รู้เรื่อง
ของข้ามา
รีเจ้าคะ

เรื่องที่เจ้าเป็น
คนต่างแดนนะ
วางใจเถอะ
จะไม่บอกใครหรอก
และข้าคงไม่เจอ
เจ้าอีกเป็นครั้งที่สอง

ไฟ
ไหม้
!!

โออิรัน
อาจารย์
รับหนึ่
เถอะ
ครับ

เกิด
อะไร
ขึ้นคะ

มีขามูไรคลุ้มคลั่ง
จะฆ่าตัวตายจับคน
เป็นตัวประกันแล้ว
จุดไฟครับ

ฮึบ
!!

อ๊ะ
อาจารย์
!!

คนๆ นั้น
ผิดแผน
ไป...

ชายคนนี้
ไม่เหมือนใคร
ที่ขึ้นเคยพบ
มาก่อนเลย

โปรดติดตามอ่านต่อฉบับหน้า

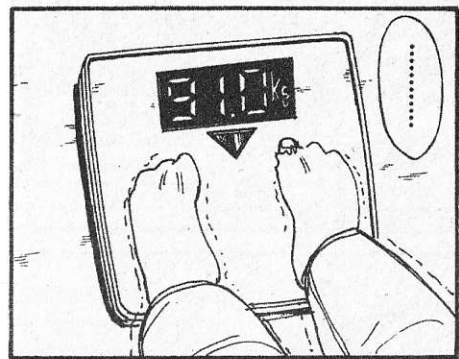
ความจริงไม่ต้องเขียนบนการ์ตูนก็ได้... แต่ก็....

DIET WARRIOR

คำสาบานแน่ว
เปลวเพลิง

โดย กุจิระ ดาสีอิโร และเนล่าผู้ช่วย

ต้อง
ไดเอ็ต
ซะแล้ว
!!

ไดเอ็ตด้วย
ดักชีตบ
ไมเร็ค
ชั่น

ชั้นจะ
ไดเอ็ต
!!

นั่นเชิน-จน
แก้อี๋ของคุณ
กุจิระจะเจิบ
อยู่แล้วนี่

ไมไรว
นรอกมัน
ลิมเล็ก
ความคิดเถอะ

หนวก
บู!

ลั่นมาจาก
ไปแล้ว
ต้องทำ
!!

ชั้นจะไม่กิน
อะไรที่ทำให้อ้วนอีกเลย
ดอบดู!